

لغو مصوبه دستمزدها یورشوی از پیش تعیین شده به کارگران

در روزهای پایانی اسفند ماه سال ۱۳۸۴ عده ای بیخبر از وضع معیشت کارگران دور هم جمع شده و با عنوان شورای عالی دستمزد ها مصوبه ای را تصویب کردند. بر اساس این مصوبه کارگران قراردادی ۱۵۰ هزار تومان و کارگران رسمی ۱۸۰ هزار تومان دستمزد دریافت مینمایند. هر چند این افزایش دستمزد درد چندانی را از ما کارگران دوا نمیکرد، و این حداقل دستمزد هم ماهها به بهانه های مختلف پرداخت نمیشود، اما به هر حال یک دلخوشی بود که امسال چند هزار تومانی بیشتر دستمزد دریافت میکنیم. به محض انتشار عمومی این خبر کانون کارفرمایان و تشکلهای حامی سرمایه و عده ای کارشناس و نماینده مجلس شروع به دادن تزهایی کردند که این افزایش دوگانه دستمزد باعث رکود اقتصادی مملکت میشود. فرمودند این بدون کار کارشناسی صورت گرفته است و کارگران خیلی توقعشان زیاد شده است و افزایش دستمزد کارگران محل نظم اقتصادی کشور میشود. گفتند در صورت این افزایش به دلیل پایین آمدن سود کارخانه ها کارفرمایان مجبور به اخراج کارگران میشوند. البته این اتفاق هم افتاد و از فردای تصویب مصوبه جنابان شروع به اخراج کارگران نموده و

بقیه در ص ۱۳:

فهرست مطالب این شماره

۲

اخبار مبارزات و اعتصابات
کارگری

۱۵

محکومیت دولت ایران در
کنفرانس اخیر کمیته آزادی
تشکل های کارگری

۱۶

برنامه عمل بین الملل
سندیکاهای سرخ

۹

صلاح محمدی به خاک سپرده
شد

خواستار ادامه حمایت های بین المللی هستیم

یونگه ولت: اوایل سال میلادی امسال رانندگان شرکت واحد دست به اعتصاب زدند تا سندیکا رسمیت یابد، شرایط کاری بهتر شود و همکاران زندانی آزاد گردند، امروز سندیکا در چه وضعیتی قرار دارد؟

ابراهیم مددی: با درود به خوانندگان گرامی و سپاسگزاری از روزنامه یونگ ولت. به آگاهی می رساند بدلیل عدم توجه مدیریت شرکت واحد به درخواستهای مکرر صنفی کارگران همانند افزایش دستمزد و دیگر حقوق و خواسته های رفاهی و صنفی که

بقیه در ص ۱۱:

پاسخ کارگران ایران خودرو به سخنان توهین آمیز و ضد کارگری دانشیان

زیرا با دریافتی های کلان احتیاج به اضافه کاری ندارند اما اضافه کاری با توجه به سطح دستمزد و دریافتی های ناچیز ما در زندگی ما موثر است و متاسفانه مجبور به اضافه کاری هستیم.

۲- شما از افزایش ۳۰ الی ۴۰ درصدی حقوق کارگران قراردادی نگران شده اید و می خواهید " بین هزینه و درآمد رابطه مناسب " برقرار شود. این افزایش ناچیز حقوق با وجود تورم به زودی بی اثر خواهد شد. لابد در صدد هستی با افزایش شدت کار و مقدار تولید این رابطه را مناسب کنید. به نظر ما هم این رابطه مناسب نیست. ما خواهان افزایش حقوق به تناسب تورم، کاهش شدت کار و استخدام کارگران بیشتری هستیم.

بقیه در ص ۱۴:

در پاسخ به نظرات توهین آمیز و ضد کارگری اصغر دانشیان معاونت منابع انسانی! شرکت ایران خودرو مندرج در نشریه کارآمد شماره ۱۵۰ و ۱۵۱ لازم دیدیم تا جوابیه ذیل را انتشار دهیم.

۱- اظهار داشته اید که کارگران به علت نبود قطعه و خرابی دستگاه روزانه ۸ ساعت بی کار هستند. اولاً تامین قطعه و تعمیر دستگاه ها از وظایف مدیریت است. با این همه تعریف و تمجید از سیستم های پیشرفته مدیریت و برنامه ریزی و آمار و نمودار و ساپکو، تام، ایسیکو..... معلوم می شود که همه اینها حرف است و بس. تاوان این بی لیاقتی و عدم مدیریت را کارگران نباید بپردازند. ثانیاً می گوئید که " ولی قبول ندارم قطع اضافه کاری به زندگی ما لطمه می زند " اگر منظورتان از زندگی ما زندگی مدیران است حرف درستی است

اخبار مبارزات و اعتصابات کارگری

"در حال حاضر نرخ بیکاری ۱۲/۳ درصد است". در شرایطی که ارتش ذخیره بیکاران چنین پرشمار است برای هیچ کارفرمایی کار دشواری نیست که با کارگر نیازمند کار بر سر دستمزدی به مراتب پائین تر از نرخ رسمی اعلام شده حداقل دستمزد به طور موقت به "توافق" برسد. اجبار نیروی کار به کار و نایربری شدید موقعیت کارفرما و کارگر در شرایطی که لشکر دوازده میلیونی بیکاران وجود دارد زمینه تاخت و تاز کارفرمایان در زمینه کاهش حداقل دستمزدها را فراهم می کند. شرط وزیر کار با توجه به شرایط بازار کار تنها برگ انجیری است برای پوشاندن همدستی دولت مهرورز با سرمایه داران در حمله به حداقل دستمزد کارگران. متن کامل خبر به نقل از ایسنا به شرح زیر است:

در حال حاضر نرخ بیکاری ۱۲/۳ درصد است و امیدواریم بتوانیم نظام جامع اطلاعات را به زودی کامل کنیم و نرخ بیکاری را در آینده‌ای نزدیک و بعد از سرشماری که در نیمه دوم سال انجام می‌پذیرد، اعلام کنیم.

به گزارش خبرنگار کار و اشتغال ایسنا، محمد جهرمی - وزیر کار و امور اجتماعی - امروز در حاشیه اولین همایش ملی مدیریت و راهبری سازمانی با اشاره به نرخ‌هایی که از مراکز آماری و یا وزارت کار در خصوص نرخ رسمی بیکاری مطرح می‌شود، مصوبه اخیر در خصوص دستمزدها را زمینه نگرانی برای کارگران و کارفرمایان ندانست و افزود: در حال حاضر بنگاه‌ها و کارگران برای پایداری بنگاه تلاش می‌کنند تا کار ادامه پیدا کند، چراکه اگر بنگاه نماند کارگر و کارفرما هر دو متضرر می‌شوند.

وی تصریح کرد که تصمیم گرفته شده بر اساس درخواست کارگران و کارفرمایان و اقتضای هر بنگاه صورت گرفته و ما با توجه به نظرات این گروه‌ها تصمیم‌گیری کرده‌ایم.

وزیر کار قانون قراردادهای موقت را به هیچ وجه قابل تغییر به طور کلی ندانست و افزود: در هیچ کشوری نمی‌توان قانون قراردادهای موقت را تغییر داد ما نیز براساس شرایط اقتصادی و ماهیت برخی کارها که موقت هستند، نمی‌توانیم این تغییرات را به طور کلی اعمال کنیم.

۳۷۰ کارگر چیت سازی بهشهر در معرض اخراج هستند .
۱۴ کارگر قراردادی شرکت پارس سرنگ اخراج شدند .
۶۰۰ کارگر شیشه همدان تعدیل شدند .
بیش از ۱۲۰۰ کارگر در استان گیلان از ابتدای سال تا تاریخ ۲۸۵/۲/۱۸ اخراج شدند .

۳۰۰ کارگر فرش قزوین اخراج شدند .
۱۰۰۰ کارگر غرب تابلوی ایلام بیکار شدند .
۹۰ کارگر شرکت پارس گیلان ۲۵ ماه است حقوق نگرفته اند و اخراج شدند .
۲۰ کارگر شرکت تولیدی نخ ایلام اخراج شدند .

۱۵۰ کارگر سازمان بهزیستی ایلام اخراج شدند .
۷۰۰ کارگر ایران خودرو دیزل اخراج شدند .
۴۰۰ کارگر شرکت ساختمانی وابسته به آستان قدس رضوی اخراج شدند .
۲۰ کارگر شرکت دانه ها روغنی گرگان اخراج شدند .

۱۰۰ کارگر در شهریار اخراج شدند .
۸۰۰ کارگر در آذربایجان غربی اخراج شدند .
۴۰۰ کارگر در ساوجبلاغ اخراج شدند .
۱۰۰ کارگر کارخانه فرش البرز بابلسر اخراج شدند .
۳۳۰ کارگر شرکت آس پ اخراج شدند .
۱۰ کارگر ترمینال مسافربری همدان اخراج شدند .

۹۰ کارگر بهمن پلاستیک کرج اخراج شدند .
تلاش وزیر کار برای توجیه همدستی دولت با کارفرمایان در حمله به حداقل دستمزدها

وزیر کار رژیم اسلامی در تلاشی برای توجیه تسلیم و همراهی دولت با اراده کارفرمایان در مورد حداقل دستمزدهای کارگران قراردادی در عین حال که اعتراف کرد که دولت توانایی تغییر قراردادهای موقت را ندارد و این نوع قراردادها افزایش یافته است گفت: "تصمیم اولیه در مورد دستمزدهای سال ۸۵ لغو نشده و اگر در واحدی کارگر و کارفرما به توافق نرسند، همچنان این مصوبه قابل اجراست." وی این شرط بی پایه را در حالی اعلام کرده است که در عین حال معترف است که

آمار کارگران اخراجی از ابتدای سال تا کنون هر چند هزاران کارگر دیگر اخراج شده اند و اسمشان در هیچ آمار و ارقامی موجود نیستو اخراج ها سیر صعودی دارد

منبع سایت ایلنا خبرگزاری کار ایران

ابراهیم نظری جلالی از ابتدای سال تاکنون فقط ۷۲۰۰ نفر اخراج شده اند .
مهندس هدایت آقائی عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی بنا به آمار های موجود در یک ماه گذشته ۲۰۰۰۰ نفر از کرگران اخراج شده اند .

۴۰۰ نفر از کارگران ایران صدرا اخراج شدند .
چینی مهدی در یزد تعطیل شد، ۱۰۰ کارگر این شرکت به جرگه اخراجیون پیوستند .

۱۷۰ نفر از کارگران قراردادی و ۱۳۰ نفر کارگر رسمی شرکت سوپا اخراج شدند .
۴۰ نفر از کارگران نوشین صنعت نیشابور اخراج شدند، هر کارگر ۱۰۰۰۰۰۰ تومان از کار فرما طلب کار است .

گونی بافی ارومیه خصوصی سازی و تعطیل شد و ۶۵ کارگر این واحد اخراج شدند .

تاریخ ۲۰/۳/۸۵ ۵۰۰ کارگر ایران صدرا اخراج شدند در عرض دو ماه ۹۰۰ نفر .
۷۰ نفر از کارگران کارخانه پروفیل پارس در معرض اخراج قرار دارند .

۸ نفر کارگر قفل ایران اخراج شدند .
۴۸۰ نفر از کارگران شاغل در استان ایلام از ابتدای سال تاکنون اخراج شده اند .

۱۸۰ کارگر در مرغداری های استان زنجان اخراج شدند .
۲۶۰ کارگر شرکت مهندسی و ساخت تاسیسات دریائی خرمشهر اخراج شدند .

۱۸ کارگر شرکت نخ کوار ایلام اخراج شدند .
۳۰ کارگر شرکت دستکش صنعتی حاتمی اخراج شدند .

۳۰۰ کارگر نساجی رحیم زاده در معرض اخراج قرار دارند .
۱۸ کارگر خدماتی وابسته به راه آهن طبس اخراج شدند .

۴۰ کارگر زرین نخ شمال، گلستان اخراج شدند .
۳۰۰ کارگر قراردادی چینی ماهنشان از ابتدای سال تاکنون بی حقوق هستند .

اعتصاب کارگران "نوغان صنعت" بندرعباس

۶۰ تن از کارگران شرکت پیمانکاری "نوغان صنعت" در بندرعباس از يك هفته پیش در اعتراض به وضعیت حقوقی خود دست از کار کشیده‌اند. به گزارش خبرنگار ایلنا از بندرعباس، کارگران معترض این شرکت پیمانکاری می‌گویند که ۳ ماه است حقوق نگرفته‌ایم! یکی از کارگران می‌گوید که برای پی‌گیری مشکلات خود به اداره کار مراجعه کرده و منتظر پاسخ آنان هستیم.

او گفت: مدیران این شرکت مدتی است که در محل کار خود حاضر نمی‌شوند و این موضوع موجب نگرانی کارگران شده است.

مدیر مجتمع "فراساحل" کارفرمای شرکت پیمانکاری "نوغان صنعت" دلیل مشکلات این شرکت را ضعف مدیریت عنوان کرد. "فرهنگ دوست" تصریح کرد: مشکلی برای پرداخت مطالبات کارگری وجود ندارد و حقوق معوقه کارگران تا پایان هفته آینده پرداخت می‌شود.

تجمع کارگران اخراجی "ایران صدرا" در بوشهر ادامه دارد

نماینده کارگران استان بوشهر از ادامه تجمع کارگران اخراجی صنایع دریایی "ایران صدرا" در مقابل استانداری بوشهر خبر داد.

به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، عیسی محمد کمالی" تصریح کرد: با وجود آن که پروژه های پیمانی سکوسازی و کشتی‌سازی این شرکت تمام شده و مسوولین شرکت اعلام کرده‌اند که تا زمان آغاز پروژه جدید نمی‌توانند از کارگران استفاده کنند اما روز گذشته در جلسه‌ای که با حضور مسوولان اداره کار، دفتر سیاسی استانداری، فرمانداری، نماینده کارگران اخراجی برگزار شد، مصوبه‌ای در خصوص بازگشت به کار اخراجی ها تصویب شد.

وی با بیان اینکه مشکل اصلی بیکاری کارگران عدم تمایل دولت در واگذاری پروژه های پیمانی به این شرکت است، تصریح کرد: با این وجود شرکت به تازگی سفارش ساخت چند کشتی را برای مشتریان خارجی گرفته است اما برخی دستگاههای دولتی به نوعی مانع از فعالیت این شرکت می‌شوند.

دبیر اجرایی خانه کارگر بوشهر گفت:

کرج شده‌ایم.

این زن همچنین گفت: در بدو ورود به منطقه فردیس، ساکنان مجتمع ارغوان سرونز از برپایی خیمه‌مان در اطراف این مجتمع جلوگیری کردند، اما پس از شنیدن درد دل‌هایمان، به این امر رضایت دادند.

این مادر گفت: دارای دو فرزند ۲ و ۱۲ ساله هستیم که در مدت دوماه گذشته با کم‌کهای مردم توانسته‌ایم، خود و بچه‌ها را سرپا نگه داریم.

"امیرمهدی" فرزند ۱۲ ساله این خانواده با ارایه گواهی قبولی سال اول راهنمایی خود به خبرنگاران گفت: بخشی از سال تحصیلی گذشته‌ام با آوارگی و سرگردانی خانواده‌ام همراه بود.

او که سال تحصیلی را معدل نمره ۱۸ در مدرسه البرز مشکین دشت پشت سر گذاشته اظهار داشت: امیدوارم بتوانم هرچه سریعتر دوران تحصیل را با موفقیت پشت سر بگذارم.

امیر مهدی افزود: از اینکه تلاشهای کارگری پدرم نمی‌تواند گره‌ای از مشکلات خانواده بگشاید ناراحت هستم.

لازم به ذکر است که در سایه حاکمیت رژیم اسلامی بر ایران هزاران خانواده و دهها هزار انسان بر اثر فقر و نداری در چنین وضعیتی زندگی می‌کنند.

چینی البرز" قزوین تعطیل شد ، ۴۰۰ کارگر بیکارشدن

نماینده کارگران استان قزوین گفت: مدیریت شرکت "چینی البرز" قزوین به بهانه بازسازی شرکت کلیه کارگران خود را اخراج و شرکت را تعطیل کرد.

به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، "عید علی کریمی"، افزود: در این شرکت ۴۰۰ کارگر مشغول به کار بودند که مدیریت در ابتدا ۱۰۰ کارگر و در ادامه تمامی کارگران را اخراج کرد.

وی با اشاره به اینکه شرکت مذکور دومین شرکتی است که پس از سفر رئیس‌جمهور به استان قزوین تعطیل شده، گفت: مدیریت در شرایطی نسبت به اخراج کارگران و تعطیلی واحد تولیدی اقدام نموده که شرکت در ماه گذشته تولید و فروش خوبی داشته است.

"کریمی" گفت: شرکت "چینی البرز" زیر نظر بانک صنعت و معدن بود که نیمی از آن به بخش خصوصی واگذار شده بود.

وی تصریح کرد: ماهیت قراردادهای موقت وزارت کار را موظف می‌کند که تضمین لازم را برای چنین قراردادهایی را داشته باشد در عین حال تاکید داریم که باید به سمت سازماندهی این نوع از قراردادها تاکید کنیم.

او با اشاره به این که قراردادهای موقت پس از تصویب قانون کار از سوی کارفرمایان منحرف شده است، افزود: کارفرمایان پس از تصویب قانون کار از بخش‌هایی که به ضرر آنها تمام می‌شده است، فرار کردند و به سمت قراردادهای موقت رفته‌اند و به این ترتیب عملاً قانون کار طی سال‌های گذشته باعث ظلم بیشتر به کارگران نمایان شده است.

وی با اشاره به افزایش تعداد کارگران موقت نسبت به کارگران رسمی اظهار کرد: کارگران رسمی عموماً در حال بازنشسته شدن هستند و پیمان‌های جدیدی قراردادی نیز عموماً به صورت قرارداد موقت انجام می‌شوند به همین دلیل تعداد قراردادهای موقت بسیار زیاد شده است.

جهرمی همچنین در پاسخ به ایسنا یکی از دلایل سامان‌دهی قراردادهای موقت را بالا بردن نرخ دستمزد کارگران موقت دانست که این مساله را در دستمزد سال ۸۵ لحاظ شده است.

وی تصریح کرد: این مصوبه با درخواست کارگران و کارفرمایان و کل تشکل‌های کارگری صورت گرفته و تصمیم اولیه در مورد دستمزدهای سال ۸۵ لغو نشده و اگر در واحدی کارگر و کارفرما به توافق نرسند، همچنان این مصوبه قابل اجراست.

این مملکت مال پا برهنه ها است!!!

گزارشی از وضعیت یک خانواده فقیر در شهر کرج

فقر مالی و نداشتن سرپناه موجب شد تا خانواده‌ای چهار نفره در منطقه سرونز فردیس کرج زیر آفتاب گرم تابستان در چادر زندگی کنند. مادر ۳۴ ساله این خانواده روز دوشنبه به خبرنگاران گفت: سال پیش ۱۳ □ با همسر که کارگر ساده ساختمانی است در کرج ازدواج کردم و به علت بیکاری مداوم همسر با مشکلات مالی روبرو شدیم.

وی افزود: در طول زندگی مشترکمان در مناطق اسلام و مشکین دشت کرج ساکن بودیم، اما از مدتی پیش به علت نداشتن پول و ناتوانی در پرداخت اجاره مسکن آواره بیابانهای اطراف مشکین دشت و فردیس

مدیریت" ایران صدرا" به دنبال مصوبه روز گذشته به کارگران اجازه ورود به کارگاهها را داده است اما به دلیل نبود پروژه برای انجام کار این کارگران دوباره در مقابل استانداری تجمع کرده‌اند

آخرین وضعیت منصور اسانلو و کارگران اخراجی شرکت واحد

شش ماه از بازداشت منصور اسانلو که هنوز دلایل بازداشت بر خانواده نامبرده نامشخص میباشد میگذرد با تلاشهای پیگیر و مکرر ، آقایان یوسف مولایی و پرویز خورشیدی وکلای پرونده ایشان توانستند در روز شنبه مورخه ۸۵/۰۴/۰۳ پیش از ظهر با آقای اسانلو در زندان اوین ملاقاتی سی دقیقه ای را برگزار کنند .

در ملاقات انجام شده آقای اسانلو با روحیه ای بالا و وضعیت جسمی نامساعد که از ناراحتیهای کلیوی ، قلب و ناراحتی پوستی رنج میبرد حضور داشتند ، ایشان نسبت به پایمال شدن حق و حقوق شهروندی خود معترض بوده و خواستار توجه مسئولین و افزایش پیگیریهای وکلای خود شدند ، نامبرده نیاز به معالجه و مداوای فوری دارد .

وکلای نامبرده قبلاً اعلام کرده بودند ادامه بازداشت منصور اسانلو فاقد وجاهتهای قانونی لازم میباشد . وکلای مذکور بیش از یک ماه است با ارسال نامه ای به رئیس شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب خواستار تغییر قرار بازداشت نامبرده شده اند .

خانواده آقای اسانلو چندین ماه است با مراجعات مکرر از مسئولین قضائی تقاضا دارند تا آقای اسانلو را در خارج از زندان مداوا و معالجه نمایند. تمامی این تلاشها تاکنون

بی ثمر بوده است.

همچنین پرونده ۱۸ تن از فعالین کارگری سندیکای شرکت واحد دستگیرشده در سال ۸۴ در شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب اسلامی در دست بررسی میباشد ، اتهام نامبردگان تبلیغ علیه نظام و تشکیل اجتماع علیه امنیت میباشد . این ادعا از طرف دادستان تهران سعید مرتضوی نسبت به افراد مذکور وارد شده است ، یادآوری میگردد کماکان حدود یکصد و هشتاد نفر از کارگران دستگیر شدگان بهمن ماه سال ۱۳۸۴ هنوز به کار باز نگشته و شکایتهای کارگران به اداره کار برخلاف قانون کار پاسخی داده نشده است . مرتباً به کارگران گفته میشود آنها را به کار بازخواهند گرداند . اما کارگران اذعان میدارند تا انجام قول و قرارها به این گفته ها

اعتمادی نخواهند داشت .

دفترچه های درمان بیمه های اجتماعی این کارگران بدلیل اخراج فاقد اعتبار میباشد و کارگران علاوه بر تامین مخارج روزانه زندگی با عدم امکان معالجه و درمان و مراجعه به مراکز درمانی روبرو هستند .

تاریخ ۸۵/۰۳/۳۱ از طرف آقای محمود صفری رئیس اداره کار شرق ، تاریخ قطعی پاسخگویی اداره مذکور اعلام شد . متأسفانه کارگران در تاریخ مذکور و بعد از آن نیز مراجعه کرده اند اما پاسخی دریافت نکردند . در هفته اخیر چندین بار این کارگران در ساعتهای طولانی و متمادی در اداره کار حضور یافته و خواستار پاسخگویی مسئولین اداره کار و مقامات وزارت کار شده اند . اداره کار مذکور حتی از دادن شماره ثبت پرونده شکایت کارگران خودداری میکند این اقدام کاملاً مغایر قانون کار و روابط کار میباشد ، کارگران شدیداً به این اقدامات معترض بوده و در هماهنگیهای بعمل آمده نسبت به پیگیری حقوق پایمال شده خود از هیچ اقدامی فروگذار نخواهند کرد .

فعالان حقوق بشر در ایران ضمن محکوم نمودن نقض حقوق بشر خواستار رسیدگی به وضعیت کارگران و ارج نهادن به خواسته های این قشر شریف میباشد . دست تمام کسانی که در این راه با ما همگام هستند را میفشاریم.

فعالان حقوق بشر در ایران

یک کارگر ۲۲ ساله اهل خرم آباد لرستان که در سیرجان کار می کرد ، خود را از داربست درخت انگور حلق آویز کرد و به زندگی خود پایان داد .

یک کارگر ۲۲ ساله اهل خرم آباد لرستان که در سیرجان کار می کرد ، خود را از داربست درخت انگور حلق آویز کرد و به زندگی خود پایان داد .

به گزارش ایسنا منطقه کویر ؛ روابط عمومی فرماندهی انتظامی سیرجان با تایید این خبر اعلام کرد این حادثه در خیابان نصیری شمالی سیرجان رخ داد و در جریان آن این کارگر جوان با استفاده از یک طناب پلاستیکی از طریق حلق آویز اقدام به خودکشی کرده است .

بنا به گفته دوستان این کارگر خرم آبادی ، در روز حادثه وقتی برای نامبرده مقداری پول می برند ، در کمال ناباوری با جنازه اویزان او روبه رو می شوند .

بر اساس این گزارش ، انگیزه این جوان از خودکشی نا معلوم است و پرونده این حادثه

در حالی رسیدگی است تا پس از تحقیقات مشخص شود ، علت حادثه چه بوده است .

نود درصد از جامعه ایرانی با معضل اعتیاد دست به گریبان است

به گزارش خبرگزاری حکومتی فارس، مشاور استاندار رژیم در همدان گفته است معضل مواد مخدر آرامش و امنیت را از جامعه گرفته به طوری که عرضه مواد، ۹۰ درصد جامعه را به عناوین مختلف گریبانگیر خود کرده است.

احمد کاوندی امروز در همایش مبارزه با مواد مخدر افزود: ۹۰ درصد عامل داد و ستد مواد، تقاضای آن است زیرا تا زمانی که تقاضا نباشد عرضه نیز وجود نخواهد داشت و برای این منظور باید تقاضا را کاهش داد. وی خاطر نشان کرد: پدیده مواد مخدر سر ریز شدن مشکلات بر جامعه است که برای حل این بحران باید نفرت به مواد را به یک فرهنگ عمومی تبدیل کرد که از طریق اشاعه آن در جامعه امکان پذیر است.

دبیر شورای هماهنگی در استانداری همدان در پایان گفت: در سال ۸۳، ۱۰ هزار میلیارد تومان هزینه برای مصرف مواد مخدر هزینه شده است.

کاوندی خاطر نشان کرد: به این منظور برای جلوگیری از هدر رفتن هزینه های زیر بنایی و عمرانی در استان حدود ۴۰۰ هزار نفر را در ابتدای سال جاری زیر چتر حمایتی خود قرار خواهیم داد که برنامه آن را برای تدوین به ستاد مبارزه با مواد مخدر کل کشور فرستاده ایم که بعد از تدوین وارد عمل خواهیم شد

حذف ماده ۲۷ قانون کار ، به مفهوم حذف نهادهای کارگری و نابودی امنیت شغلی کارگران است

دبیر کانون عالی شوراها تاکید کرد: پیشنهاد وزیر کار در خصوص حذف ماده ۲۷ قانون کار ، برنامه های خطرناک برای تضعیف و حذف نهادهای کارگری و به خصوص شوراهاست و با تصویب آن ، امنیت شغلی کارگران به طور کامل زیر سوال خواهد رفت .

"علیرضا حیدری" در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا، تصریح کرد: با وجود ماده ۲۷ قانون کار، شوراهای اسلامی کار باید در مورد اخراج کارگران از واحدهای صنعتی نظر دهند و حذف این ماده قانونی به مفهوم آن است که نظر شوراهای مهم نیست

و کارگران بدون هیچ قید و شرطی توسط کارفرما اخراج خواهند شد .

وي گفت: سالیان سال است که برخی افراد مغرض و یا ناآگاهانه در صدد حذف این ماده قانونی هستند چرا که شوراهاي اسلامي کار را مانع از اجرائي طرح‌هاي خود مي‌دانند در حالیکه این نهادهاي کارگري مدافع حقوق کارگران هستند و اجازه نمی‌دهند که کارگري بي‌دلیل از واحدهاي صنعتي اخراج شود . دبیر کانون عالی شوراها، گفت: از نمایندگان محترم مجلس و بخصوص اعضاي کمیسیون صنایع و معادن در مجلس درخواست مي‌کنم که در مورد این پیشنهاد وزیر کار منطقي و عقلايي بياندیشند چرا که سرنوشت کارگران به این ماده قانوني وابسته است و امنیت شغلي کارگران با حذف احتمالي این ماده ، کاملا از بین مي‌رود .

وي گفت: اگر امروز با تعقل در مورد این پیشنهاد تصمیم‌گیری کنیم ، فردا نزد آیندگان با افتخار از عملکرد خود دفاع خواهیم کرد و در غیر اینصورت، باید پاسخگوي اعمال خود باشیم .

وي گفت: شاید یکی از توجیحات وزیر از طرح چنین پیشنهادي، افزایش انگیزه کارفرمایان برای به کارگیری نیرو باشد، اما سوال من این است که آیا با خروج کارگاه‌هاي کمتر از ۵ نفر اشتغال زايي صورت گرفت که اکنون چنین طرح خطر ناکی ارائه مي‌گردد.

" علیرضا حیدري " راجع به پیشنهاد وزیر کار در خصوص تفکیک بیمه از درمان تامین اجتماعی نیز گفت: این موضوع سالها قبل تجربه شد و درمان بیمه‌شدگان به وزارت بهداشت محول گردید و سپس طراحان به این نتیجه رسیدند که بیمه و درمان تامین اجتماعی باید با هم باشند و در کنار هم فعالیت کنند ، حال چه شده که وزیر محترم کار بار دیگر بر تفکیک این دو بخش تاکید مي‌کند، آیا آزموده را دوباره آزمودن خطا نیست ؟

نماینده کارگران مازندران : توافق در دستمزد کارگران قراردادي مفهوم ندارد

پیروز میدان، کارفرمایان خواهند بود وزیر کار برای انسجام جامعه کارگري تلاش کند

تهران- خبرگزاری کار ایران نماینده کارگران مازندران گفت: دو نرخي شدن دستمزد ۸۵ و مسایل مربوط به آن موجب اخراج ۴ تا ۵ هزار تن از کارگران قراردادي شاغل در واحدهاي صنعتي این استان شد .

"نصراله دریابیگی" در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگري ایلنا، تصریح کرد

: مصوبه دستمزد ۸۵ که برای اولین بار بحث دو گانگی دستمزدها را مطرح کرد ، به اشتغال کارگران لطمه زيادي زد و زماني که اعتراضات کارگري و کارفرمائي به اوج خود رسید ، اصلاحیه‌اي بر مصوبه دستمزد زدند که علاوه بر غیر قانوني بودن ، واژه‌ها توافق را مطرح ساخت که این هم از ابتکارات وزیر کار و شوراي عالی کار است در حالیکه خود مي‌دانند در میدان توافق کارگر و کارفرما برای تعیین دستمزد کارگران قراردادي ، کارفرما پیروز است و کارگر بازنده و این کارگر است که باید تن به خواسته هاي کارفرمائي محترم دهد .

این نماینده کارگري اضافه کرد: کارگاههاي کمتر از ۵ نفر را از حمایت قانون کار و تامین اجتماعی خارج کردند و گفتند که با توافق مسایل في مابین را حل و فصل کنید ، آیا این چنین شد و کارفرمایان حق و حقوق کارگران را پرداخت کردند؟

"دریابیگی" گفت: توافق مفهوم ندارد و قطع به یقین بیشتر کارفرمایان ترجیح خواهند داد که حداقل یعنی ۱۵۰ هزار تومان را به کارگران بپردازند و در غیر اینصورت شاهد بروز تنش ها و اختلافات کارگري و کارفرمائي خواهیم بود .

این نماینده کارگري گفت: وزارت کار و شخص وزیر باید برای وحدت و انسجام جامعه کارگري و تقویت تشکلهاي کارگري و صیانت از نیروي کار تلاش کند اما عملکردش بر خلاف این مورد است و متاسفانه تضعیف نهادهاي کارگري و تضییع حقوق کارگران در دستور کار وزارت کار قرار گرفته است .

هفت درصد از متکديان جمع آوري شده ديپلم به بالا هستند

مدیر کل امور آسیب های اجتماعی شهرداری تهران با اشاره به جمع آوري ۹۴۵ متکدي از سطح شهر تهران گفت : ۶۶ نفر از متکديان جمع آوري شده از سطح شهر تهران داراي مدرک ديپلم به بالا هستند.

سید نجم الدین محمدی در گفت و گو با خبرگزاری فارس افزود : با گذشت بیش از ۴۰ روز از طرح جمع آوري متکديان از سطح شهر تهران ، ۹۴۵ متکدي تاکنون جمع آوري شده اند.

وي ادامه داد : از بین متکديان جمع آوري شده ۶۷۵ نفر مرد ، ۱۸۴ نفر زن ، ۳۶ نفر دختر بچه و ۵۰ نفر پسر بچه هستند .

مدیر کل آسیب های اجتماعی شهرداری تهران تصریح کرد : از بین متکديان جمع آوري شده ، ۶۳ نفر زیر ۱۰ سال ، ۳۰ نفر

بالاي ۸۰ سال ، ۳۳۳ نفر بي سواد و ۶۶ نفر ديپلم به بالا بوده اند .

محمدی اضافه کرد : همچنین در بین متکديان جمع آوري شده ، ۲۸۶ نفر مجرد ، ۴۸۹ نفر متاهل ، ۹۸ نفر همسر فوت شده و ۷۲ نفر نیز از همسرشان جدا شده بودند.

وي بيان کرد : در بین متکديان جمع آوري شده ، ۸۷۸ نفر از آنان از وضعیت روهي سالم و ۶۷ نفر از آنها بیمار رواني و ۱۵۴ نفر آنها معلول بودند .

به گفته مدیر کل آسیب های اجتماعی شهرداری تهران ، ۲۵۴ نفر از متکديان جمع آوري شده از سطح شهر تهران معتاد هستند.

محمدی اظهار داشت : همچنین از بین متکديان جمع آوري شده ، ۲۳۰ نفر تهراني ، ۵۵۳ نفر شهرستاني و ۱۶۲ نفر اتباع بيگانه بودند .

وي با اشاره به ۹۴۵ متکدي جمع آوري شده از سطح شهر تهران گفت : در بین این متکديان ۵۰۰ نفر داراي سابقه کيفري هستند .

محمدی اضافه کرد : از بین متکديان جمع آوري شده برای ۴۵۴ نفر حکم قضايي صادر شده و برای ۲۱۷ نفر هنوز حکمي صادر نشده است .

مدیر کل آسیب های اجتماعی شهرداری تهران اضافه کرد : در بین متکديان جمع آوري شده ۷۸۳ نفر تابعیت ايراني ، ۳۹ نفر افغاني و ۱۲۳ نفر پاکستاني بودند.

محمدی خاطر نشان کرد : بیش از ۳۵ درصد از متکديان تاکنون از سطح شهر تهران جمع آوري و ساماندهي شده اند.

اسلامشهر : ساکنين شهر چهاردانگه و شهرک گلشهر از نبود آب شرب کافي و وجود املاح در آب مصرفي رنج مي برند!

عده ي کثيري از ساکنين شهرک گلشهر از توابع شهر چهاردانگه با امضاي طوماري از عملکرد ضعيف شرکت آب و فاضلاب جنوب غربي در خصوص عدم تامین آب شرب موردنیاز بهداشتي آنان اعتراض کرده و خواستار رسیدگی جدي و سريع به این معضل را شدند.

آقای عباسي از ساکنين این شهرک مي گوید موضوع افت آب شرب در فصول سال در این شهرک وجود دارد و اگر پمپ هاي آب نباشد خانواده ها با مشکل جدي مواجه خواهند بود.

وي افزود : بسياري از اوقات در آب هاي مصرفي املاح ديده مي شود و چنانچه این

وي گفت: کارگران دائم شرکت نیز که بالغ بر ۱۵۰ نفر مي باشند به صورت شيفتي به شرکت مراجعه اما به دليل نبود مواد اوليه و راهکار مناسب مديريت در بلاتكليفي به سر مي برند.

شايان ذکر است که پرونده اين شرکت چند بار در کمیسیون کارگري استان مطرح و مقرر گرديد جهت ادامه توليد اين شرکت تسهيلا تي در اختيار کارخانه قرار گیرد و مديريت شرکت نیز قول داده بود که از ۱۵ تيرماه کليه حقوق و مزايای کارگران را به صورت يك جا پرداخت نماید .

تجمع اعتراضی کارگران و مهندسان شرکت کشتي سازی صدرا

حدود یکصد نفر از کارگران و مهندسان شرکت کشتي سازی صدرا در اعتراض به آنچه اخراج ناعادلانه خود توسط مسوولان اين شرکت ناميدند، روز شنبه مقابل استانداری بوشهر تجمع کردند.

آنان در حالی که پلاکاردهایی در دست داشتند اعلام کردند: مسوولان شرکت کشتی سازی صدرا روز چهارشنبه هفته گذشته در اقدامی غيرمنتظره □ ۱۸۰ نفر نیروهای خود را در رده های مختلف اخراج کردند.

آنان خواستار فراهم شدن زمينه بازگشت مجدد برسرکارهای خود توسط مسوولان استانداری و اداره کل کاروامور اجتماعی استان بوشهر شدند.

حسین یکی از کارگران اخراجی به خبرنگار ایرنا گفت: عمده نیروهای اخراجی افراد بومی استان بوشهر هستند که حداقل سه سال سابقه کار دارند.

وی افزود: در حالی که شرکت کشتي سازی صدرا اخیرا قرارداد ساخت چندین پروژه بزرگ از جمله ساخت □ ۱۰ کشتی حمل گاز توليد پارس جنوبی را با کشور بلژیک امضا کرده است، معلوم نیست، اخراج نیروها با چه هدفی انجام مي شود.

وی یادآور شد: اکثر نیروهای اخراجی متاهل هستند که برای گذران امور زندگی خود چندین وام گرفته اند و با تصميم اخير برای چگونگی تامین وجه پرداخت اقساط و هزینه معيشت خود نگران هستند.

حسین تصريح کرد: نیروهای اخراجی قراردادهای موقت بوده اند که بالاترين حقوق آنان برای نیروهای فنی در رده کارگری دوميليون و □ ۹۰۰ هزار ريال بوده است.

یکی ديگر از کارگران اخراجی که خواست نامش در خبر ذکر نشود گفت: هرگونه اعتراضی در خصوص ضایع شدن حق

خصوصی سازی "ریسندگی خاور" در گیلان را به بحران کشید

کارگران جاده اصلي فومن- رشت را مسدود کردند

آیا این واحد نساجي هم تعطيل خواهد شد؟!

به دنبال خصوصی سازی و واگذاری شرکت نساجي "ریسندگی خاور" و به دليل عدم پرداخت حقوق و مزايای قانوني شاغلان ، کارگران اين واحد صبح امروز جاده اصلي فومن- رشت را مسدود کردند .

کارگران این واحد توليدي که بیش از ۳۰۰ نفر مي باشند از دي ماه سال گذشته بخشي از حقوق و مزايای قانوني خود را از کارفرما طلبکار مي باشند و علاوه بر حقوق سال گذشته، حقوق ماههاي فروردین و اردیبهشت ماه جاري را نیز دریافت نکرده اند.

این چهارمین بار است که کارگران دست به تجمع زده و اقدام به بستن جاده مي کنند. کارگران معترض مدعي هستند که بارها مشکلات خود را به اطلاع مسوولین رسانده اند و قادر به ادامه این روند نمي باشند .

دبير اجرائي خانه کارگر تشکيلات گیلان به خبرنگار ما گفت: متاسفانه کارگران مورد بي مهري قرار گرفتند؛ شرکت ریسندگی خاور (سهمی خاص) از بزرگترین و بهترین توليد کنندگان نخ در گیلان و خاورميانه است و حتي يك كيلو از توليدات این کارخانه به علت مرغوبیت در انبار شرکت نمي ماند و مشتري از قبل سپرده گذاری و اقدام به خرید نخ مي نماید و اکنون با آمدن خریدار جديد که عنوان مي شد داراي تخصص بوده و سرمایه کافي دارد ، متاسفانه امروز شاهد هستیم که بزرگترین کارخانه نساجي در معرض تعطيلي قرار گرفته است .

"محمد يعقوبي" افزود : شرکت " ریسندگی خاور" که در ۶ كيلومتری جاده فومن قرار دارد و محصولات توليدي آن انواع نخ پنبه ، پنبه پلي استرو و پلي استرويسکوز ۱۳۵۰۰ گرم در روز و محصولات صادراتي آن انواع نخ هاي پنبه اي ۲۰/۲ ، ۱۶/۲ و ۱۲/۲ مي باشد که حوزه صادراتي اين واحد توليدي آلمان و ایتالیا بوده و متاسفانه در امر خصوصی سازی شرکت ، با داشتن نزدیک به ۴۰۰ نفر از توليد باز ماند و قادر به ادامه کار نمي باشد .

وي در خصوص کارگران گفت: این واحد توليدي بیش از دويست نفر کارگر قراردادي داشت که بر اثر معضلات کارخانه مديريت در سال جاري از تمديد قرارداد با کارگران سر باز زد و کارگران را به بیمه بيکاري معرفي کرد.

روند ادامه داشته باشد آنهم در فصل گرما سلامتي شهروندان به خطر خواهد افتاد.

خانم رحيمي از ديگ ساکنين اين منطقه با انتقاد از عملکرد آب و فاضلاب گفت : يکي از اهداف تاسيس آب و فاضلاب در کشور تامین آب موردنياز مردم است ، متاسفانه آب و فاضلاب به وظيفه اصلي خود عمل نکرده است و بايد مسوولان در اين خصوص پاسخگو باشند.

رحيمي از فرهنگيان اين منطقه اظهار داشت : يکي از مواردی که مردم را رنج مي دهد صدور قبوض مصرفي آب است که مبالغ تعيين شده در حدي نيست که مردم بتوانند پرداخت کنند.

وي افزود : آبی که به وسيله پمپ مکیده مي شود و مبلغی را ساکنين در اين خصوص در قبو ۱ مصرفي برق متحمل مي شوند ديگر چه معنایی دارد که قبوض آب آنان غير معقول و اضافه منظور شود.

امام جماعت مسجد ابو الفضل (ع) گلشهر در اين رابطه گفت : آنچه بر مردم این شهرک مي گذرد نهایت بي احترامی و اجحاف در حق آنان است .

حجت الاسلام سيدعيسي قاسمي با بيان اینکه اکثر ساکنين این شهرک از خانواده هاي معزز شهدا ايتارگران و اقشار کم درآمد جامعه هستند گفت : مردمان این منطقه در تمامی عرصه هاي فرهنگي ، اجتماعي ، سياسي و جنگ نقش ارزشمندی ایفا کردند ولي متاسفانه از کمترین امکانات بهره مند هستند.

وي افزود : آبی که مردم این شهرک مصرف مي کنند نصف لیوان آب است و نصف ديگر آن ماسه و خاک و بارها خدمت مديرعامل شرکت آب و فاضلاب جنوب غربي استان تهران رسيدیم و ایشان قول همکاری دادند ولي تاکنون خبري نشده است .

رئيس شوراي اسلامي شهر چهاردانگه با تاييد مشکلات منطقه گفت : تاکنون آب و فاضلاب در انجام وظيفه خود قصور کرده است .

جعفر مرادي افزود : تنها راه حل مشکل کم آبی و بهداشتي کردن آب ، احداث مخازن آب در چند نقطه از شهر است و بارها در اين رابطه مکاتبه شده است ولي آب و فاضلاب به وظيفه خود عمل نمي کند.

وي تصريح کرد : آب شرب مصرفي اهالي هم اينک به دليل نبود مخزن آب مستقيما از چاه وارد شبکه توزيع و به مصرف مردم مي رسد

کارگران باعث واکنش مسوولان این شرکت و اخراج کارگران می‌شود.

یکی از مهندسانی که گفت از اخراجی‌های شرکت کشتی‌سازی صدر است بیان داشت: مدت ۳/۵ سال با مدرک تحصیلی رشته مهندسی کشتی‌سازی در این شرکت مشغول به کار بودم.

وی نیز بدلیل ترس از تبعات آینده از ذکر نام و فامیل خود خودداری کرد و افزود: اخیراً پیرو طرحی که حقوق کارگران موقت باید ۱۵ درصد بیشتر از حقوق کارگران ثابت باشد، اخراج نیرو از این شرکت آغاز شده است.

وی یادآور شد: اخراج نیرو در شرکت کشتی‌سازی صدر در حالی انجام شده که شنیده شده اخیراً سه نفر نیرو مهندس در رشته کشتی‌سازی استخدام شده‌است.

از طرف دیگر یکی از کارگران شرکت سکوسازی صدر نیز گفت: روز شنبه ۶۰ نفر از نیروهای این شرکت اخراج شده‌اند.

وی مدعی شد: هم‌اینک تمام نیروهای قسمت سکوسازی در حمایت از همکاران اخراجی خود دست از کار کشیده‌اند و در محل شرکت تجمع اعتراض آمیز کرده‌اند. مدیرکل کار و امور اجتماعی استان بوشهر نیز در این باره گفت: در چهار روز اخیر شرکت صدر ۲۴۰ نفر را در قسمت سکوسازی و کشتی‌سازی اخراج کرده است.

غلامحسین کرمی افزود: چند ماه پیش نامه‌ای به شرکت‌های فعال در استان بوشهر از سوی این اداره کل ارسال شد که در صورت برنامه‌ای برای اخراج کارگران خود موضوع را دو ماه قبل به این اداره اطلاع دهند.

وی اظهار داشت: شرکت صدر نه تنها این موضوع را عملی نکرد بلکه در اقدامی دست به اخراج این شمار نیروی خود زد که باعث نگرانی جامعه کارگری استان بوشهر شده است. کرمی یادآور شد: برای بررسی موضوع گروهی از مسوولان حوزه اشتغال و بازرسی اداره کل کار و امور اجتماعی با مسوولان شرکت صدر مذاکره خود را آغاز کرده‌اند که تاکنون پاسخ مشخصی برای علت اخراج و احتمال بازگشت آنها دریافت نشده است.

تجمع کارگران اخراجی شرکت صدری بوشهر از ساعت هفت صبح روز شنبه آغاز و تا ساعت ۱۲ ادامه داشت که با درخواست مسوولان استان بوشهر نمایندگانی از سوی این کارگران برای مذاکره با مسوولان این استان تعیین شدند و تجمع پایان یافت.

تعطیلی ۶ کارخانه و احتمال ورشکستگی ۲۰ واحد دیگر پروفیل فولادی

خارج کشور و اتهام محمد عبدی پور اجتماع و تبنانی ضد امنیت داخلی یا خارج کشور و محسن حکیمی متهم به شرکت در تجمع غیر قانونی و سخنران مراسم یاد شده بود که نامبرندگان همراه با وکیل خود از خود در برابر اتهامات وارده دفاع کردند. دادگاه به طور علنی برگزار شد.

اعتصاب کارگران شرکت ریسندگی پریس سنندج

بر اساس خبری که در وبلاگ کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه ۲۰۰۶ سنندج درج شده است در پی اعلام مدیریت کارخانه "پریس" سنندج در رابطه با موظف کردن کارگران به امضای قرارداد یک ماهه و تهدید به اخراج شماری از آنان، تمامی کارگران شرکت همگی شب ۳۱ خرداد ماه در ساعت ۱۰ شب در محل کارخانه اقدام به اعتصاب نمودند.

روز یکم تیرماه "امیر اسفندیاری" مدیریت کارخانه با حضور در کارخانه "بهزاد سهرابی" یک نفر از نمایندگان کارگران را به جرم تلاش برای ایجاد تشکل کارگری و ایجاد همبستگی در میان کارگران مورد ضرب و شتم فیزیکی و فحاشی قرار داده و او را به مرگ تهدید می‌کند، اما این اقدام کارفرما با مقاومت و دفاع تمامی کارگران شرکت از بهزاد سهرابی مواجه شد.

کارگران با تشکیل مجمع عمومی چهار نفر با نامهای بهزاد سهرابی، طیب چتانی، حبیب خداحمی و سامان نزاکتی را به عنوان نمایندگان خود انتخاب نمودند.

با ادامه اعتصاب و خنثی شدن ترفند های کارفرما جهت ایجاد تفرقه در میان آنان، کارگران پس از رسیدن به مطالبات خود در ساعت ۱۴ به محل کار خود بازگشتند.

در پایان این خبر می‌خوانیم: بار دیگر اتحاد و آگاهی طبقاتی موجب پیروزی کارگران گردید.

ما نیز به آنان تبریک گفته و هر گونه تهدید از جانب کارفرما را محکوم کرده و هرگونه تلاش جهت ایجاد تشکل کارگری را حق طبیعی و اولیه کارگران می‌دانیم.

استخدام کارگران قراردادی در شرکت ایران خودرو آغاز گردید

خبرهای رسیده از شرکت ایران خودرو حاکی است طی هفته گذشته در پی مبارزات کارگران این شرکت سرانجام مدیریت موافقت کرد که کارگران قراردادی که قبل

سندیقای تولید کنندگان لوله و پروفیل فولادی در نامه ای رسمی به کمیسیون کارگری شورای امنیت کشور با اظهار تاسف از تعطیلی ۶ کارخانه طی چند ماهه اخیر خواستار رفع مشکلات ۲۰ کارخانه بحران دار که در آستانه ورشکستگی هستند، شد.

به گزارش خبر نگار گروه کارگری ایلنا، در این نامه آمده است: تولید کنندگان لوله و پروفیل فولادی با بیش از ۷۳ واحد تولیدی عضو و دهها کارخانه غیر عضو با بیش از ۳۰ هزار کارگر در مرحله‌ای قرار گرفته‌اند که شاید قابل مقایسه با سالهای گذشته نباشد و متأسفانه به علل گوناگون از جهات مختلف تحت ظلم و رفتارهای غیر عادلانه بوده‌اند که اگر مسوولان به فریاد صنعتگران این صنف نرسند، به زودی شاهد تعطیلی این کارخانه ها و بیکاری هزاران کارگر شاغل در این صنعت خواهیم بود.

گزارش محاکمه فعالین کارگری سقز طی گفتگو با محمود صالحی

در تاریخ ۲۷ و ۲۸ خرداد ماه فعالین کارگری دستگیر شده در اول ماه مه ۲۰۰۴ در شهر سقز به دادگاه احضار شدند.

بعد از تیرئه شدن این فعالین از اتهامات واهی در شعبه هفت تجدید نظر استان کردستان، شعبه یکم دادگاه انقلاب سقز به دلیل اعاده پرونده فعالین را احضار کردند.

روز شنبه ۲۷ خرداد ماه آقای جلال حسینی ساعت ۱۰ صبح با وکیل خود آقای محمد شریف در دادگاه حاضر شد.

اتهامات او شامل اجتماع و تبنانی ضد امنیت داخلی یا خارج کشور از طریق تشکیل شورای هماهنگی مراسم اول ماه مه ۲۰۰۴ در شهر سقز اعلام شد. در ضمن جلسه رسیدگی به اتهامات "برهان دیوار گر" که قرار بود در همین روز برگزار شود به دلیل عدم حضور وی تشکیل نگردید.

روز ۲۸ خرداد ماه نیز آقایان محمود صالحی، محمد عبدی پور و محسن حکیمی همراه با آقای شریف وکیل خود در ساعت ۱۰ صبح در دادگاه حاضر و از خود در برابر اتهامات مطروحه دفاع کردند.

اتهام محمود صالحی شامل تشکیل شورای هماهنگی مراسم اول ماه مه ۲۰۰۴ در شهر سقز و اجتماع و تبنانی ضد امنیت داخلی یا

سالانه میلیون نفر شامل چهار میلیون ۱۳ [
 کودک بر اثر بیماری‌های قابل پیشگیری
 ناشی از تخریب محیط زیست می‌میرند

ایرنا: سازمان ملل روز جمعه اعلام کرد که
 سالانه میلیون نفر شامل چهار میلیون ۱۳
 کودک بر اثر بیماری‌های قابل پیشگیری
 ناشی از تخریب محیط زیست می‌میرند
 سازمان بهداشت جهانی در گزارش مشروح
 خود نوشت: حدود درصد بیماری‌ها ۲۴
 از طریق محیط زیست و تخریب آن، انتقال
 می‌یابد

درصد از کل این بیماری‌ها در ۳۳
 کودکان زیر پنج سال دیده می‌شود و اسهال،
 عفونت دستگاه تنفسی تحتانی، اشکال مختلف
 تصادفات و مالاریا، چهار بیماری فراگیر
 ناشی از تخریب محیط زیست هستند

اقدامات پیشگیرانه، شامل ذخیره صحیح و
 سالم آب آشامیدنی و رعایت بهداشت همراه با
 سوخت بهتر، افزایش سالم‌سازی ساختمان‌ها،
 دفع بهتر مواد سمی در منزل و محل کار و
 اداره بهتر منابع آب می‌باشند.

دو عامل مهم مرگ و میر کودکان می‌تواند
 با مدیریت بهتر محیط زیست کاهش یابد.
 مالاریا تا □ درصد و اسهال تا ۴۰ □
 درصد می‌تواند کاهش پیدا کند ۹۴

"ماریا نیرا" مدیر اداره بهداشت عمومی
 سازمان بهداشت جهانی گفت که این گزارش
 برای اولین بار نشان می‌دهد که بیماری‌ها
 و حوادث تا چه حد تحت تاثیر محیط زیست
 قرار دارند.

وی علل عمده مرگ و میر شامل بیماری‌های
 قلبی، اسهال، عفونت دستگاه تنفسی تحتانی،
 سرطان، بیماری‌های انسدادی مزمن
 ریه، تصادفات رانندگی و سایر حوادث را
 غیرارادی خواند.

جان کارگران معدن، در شرکت "

معدنچو"ی طبس، در خطر است

بیشتر کارگران این معدن ۱۸ ساعت

در روز کار میکنند و ماهیانه ۲۰۰ هزار

تومان حقوق می‌گیرند!

جان ۲۵۰ کارگر معدنکار در شرکت
 "معدنچو"ی طبس در خطر است و مدیریت
 بدون توجه به رعایت موارد ایمنی از
 کارگران فقط کار می‌خواهد وبس!

به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، "
 غلامرضا محمدی"، نماینده کارگران طبس
 ضمن بیان این مطلب افزود: ۵۰۰ کارگر
 در این شرکت شاغل هستند و مدیریت از
 فراهم نمودن حداقل امکانات ایمنی برای حفظ
 جان کارگران دریغ می‌کند.

خیلی از همکاران مایل هستند بازیهای جام
 جهانی فوتبال را از نزدیک تماشا کنند و
 خوشبختانه قرار شده که با ایجاد امکانات
 در رستورانها همکاران بتوانند بازیها ی
 ایران را مستقیما در محل کار تماشا کنند
 و از طرفی برای رفاه حال همکاران شیفت
 صبحکاری در تاریخ ۲۷ خرداد برای بازی
 ایران پرتقال ساعت کاری يك ساعت زود
 تر تعطیل خواهد شد تا همکاران راحت به
 خانه برسند ما این حرکت مدیریت را به فال
 نيك مي گيريم و این موفقیتها را به همکاران
 تبریک و همچنان خواهان بازگشت فوری و
 بدون قید و شرط کارگران اخراجی به سر
 کار می‌باشیم.

جمعی از کارگران ایران خودرو

۸۴/۳/۲۰

IKCOKAR@YAHOO.COM ایمیل
 ما

سازمان ILO از وزارت کار در خصوص

نحوه انتخاب و اعزام نمایندگان کارگری

توضیح خواست

مسوول مرکز پژوهش‌های حقوق کارخانه
 کارگر با اشاره به گزارش اخیر کمیته
 اعتبارنامه‌های سازمان بین‌المللی کار در
 خصوص نحوه انتخاب نمایندگان کارگری
 اعزامی به اجلاس ۹۵ این سازمان در ژنو،
 نقطه نظرات خویش را پیرامون این گزارش
 تشریح کرد.

به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، "
 آرش فراز" گفت: گزارشی که توسط کمیته
 اعتبارنامه سازمان بین‌المللی کار ILO در
 سایت این سازمان درج شده، به خوبی گواه
 و مبین تخطی و عدم توجه به مفاد قوانین
 و ساز و کارهای بین‌المللی ناظر بر نحوه
 انتخاب نمایندگان گروه کارگری ایران برای
 شرکت در اجلاس سالانه سازمان بین‌المللی
 کار می‌باشد.

"آرش فراز" ادامه داد: در این گزارش نسبت
 به صحت و اصالت آمار و مستندات ارائه شده
 ابراز سوال و تردید شده و چیزی جز ورود
 خدشه‌ای جدی نسبت به اخذ اعتماد و انطباق
 اقدام وزارت کار با موازین بین‌المللی کار
 نیست؛ کما اینکه سازمان ILO از وزارت
 کار ایران خواسته که در اولین فرصت نسبت
 به ارائه مدارک و توضیح راجع به ابهامات
 متعدد اقدام فوری نماید.

از سال ۷۸ وارد این شرکت شده اند را به
 استخدام دائمی در بیاورد و از طرفی کارگران
 پیمانکاری بعضی از شرکتهای پیمانکاری را
 از حالت پیمانکاری به قراردادموقت خود
 شرکت تبدیل کند. و از طرفی مدیریت موافقت
 کرد که کارگران شیفت بعد از ظهر کاری
 تمام بازیهای ایران را در محیط کار تماشا
 کرده و شیفت اول نیز يك ساعت زودتر
 تعطیل شود تا کارگران راحتتر به تماشای
 بازی ایران و پرتقال برسند ما این موفقیتها را
 به تمام کارگران این شرکت تبریک می‌گوئیم
 و امیدواریم که در پی مبارزات پیگیرانه شان
 بزودی شاهد بازگشت کارگران اخراجی به
 سر کارشان باشیم.

تا مبارزه است پیروزی نیز است

دوستان و همکاران گرامی

برای رسیدن به زندگی بهتر باید تلاش کرد
 و برای آن باید مبارزه کرد امروز بعضی
 از خواسته های صنفی ما که برای بدست
 آوردن آن تلاش و مبارزه می‌کنیم شاید در
 اکثر کشورهای پیشرفته چیزی پیش پا افتاده
 باشد. مثل ایجاد تشکلهای آزاد کارگری و
 حق اعتصاب و استخدام رسمی که يك اصل

پذیرفته شده در این کشورهای پیشرفته و آزاد
 است ولی در کشور ما برای همه اینها باید
 مبارزه کرد باید تلاش کرد تا به آن رسید و
 ما در شرایط کنونی راهی جز این نداریم در
 حالیکه امروز بسیاری از دوستانمان به خاطر
 همین مبارزات از کار بیکار شده اند ولی
 امروز ما توانسته ایم در سایه همین مبارزات
 به بعضی از خواسته های خود نزدیک شویم
 یکی از خواست اصلی ما کارگران امنیت
 شغلی است و آن زمانی تحقق پیدا می
 کند که قرار دادهای موقت لغو و به عمر
 شرکتهای پیمانکاری خاتمه داده شود. هفته
 گذشته سرانجام مدیریت در اثر مبارزات ما
 کارگران موافقت کرد تمام کارگران موقت
 که قبل از سال ۷۸ وارد شرکت شده اند به
 استخدام شرکت در بیابند ما این موفقیت را به
 همه همکاران و به خصوص به همکاران تازه
 استخدامی تبریک می‌گوئیم و همچنان خواهان
 لغو تمام قراردادهای موقت و استخدام دائمی
 تمام کارگران دیگر هستیم.

خبر دیگر در هفته گذشته این بود که کارگران
 بعضی از شرکت های پیمانکاری از حالت
 پیمانکاری در آمده و به کارگر موقت شرکت
 تبدیل وضعیت شدند ولی ما خواهان انحلال
 تمام شرکتهای پیمانکاری و لغو قراردادهای
 موقت و استخدام کارگران در شرکت می
 باشیم

دوستان و همکاران گرامی

ایجاد امکانات و رفع مشغله های کاری یکی
 از خواسته های ما کارگران است مسلما

وی گفت: مدیریت شرکت حتی به هشدارهای مکرر بازرسان کار کمترین توجهی نکرده و با استفاده ابزاری از کارگران با جان ۲۵۰ نفر بازی می‌کند.

این مقام کارگری تصریح کرد: به اجبار مدیریت، بیشتر کارگران این معدن ۱۸ ساعت در روز کار کرده و ماهیانه ۲۰۰ هزار تومان حقوق می‌گیرند.

محمدی با اشاره به بروز حوادث ناشی از کار در این واحد، به مجروح شدن یکی از کارگران معدن که به تازگی رخ داده است، گفت: باید برخورد لازم با کارفرمای متخلف صورت گیرد تا چنین حوادثی تکرار نشود.

خصوصی سازی بی ضابطه ۲۰ هزار کارگر مازندرانی را بیکار کرد

"نصراالله دریابیگی"، در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا، تصریح کرد: آقای رییس‌جمهوری چگونه می‌خواهند روند خصوصی‌سازی را نظارت نمایند در شرایطی که در استان مازندران با واگذاری نابجای کارخانه‌ها، بسیاری از این واحدها تعطیل و بیش از ۲۰ هزار شاغل بیکار شده‌اند و متأسفانه فقر و فساد اجتماعی بیداد می‌کند، طبیعی هم می‌باشد، زمانی که جوانی بیکار شود و شرایط کار وجود نداشته باشد، به اجبار باید به سمت کارهای خلاف برود. آیا راهی جز این وجود دارد؟

نماینده کارگران مازندران تأکید کرد: اگر دولت بخواهد و عزم جدی داشته باشد، پرونده خصوصی‌سازی در ایران، جالب و قابل توجه خواهد بود و بسیاری از ناگفته‌ها و واقعیت‌های تلخ مشخص خواهد شد.

"دریابیگی" شایسته‌ترین افراد برای اداره کارخانه‌ها را کارگران عنوان کرد و گفت: آیا بهتر نیست که واحدها به صاحبان اصلی یعنی شاغلان واگذار شود تا شاهد رشد و اعتلای صنعت باشیم.

"چینی مهدی" در یزد تعطیل شد ۱۰۰ کارگر به جرگه بیکاران پیوستند

دبیر اجرایی خانه کارگر استان یزد گفت: با رای دادگاه، شرکت "چینی مهدی" ورشکسته اعلام شد و بیش از یکصد کارگر شاغل در آن از کار بیکار شدند.

به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، محمد دهقانی با بیان اینکه هیات حل اختلاف اداره کار نیز اخراج کارگران را تأیید کرده است، گفت: هم‌اکنون این کارگران که به مدت ۹ سال برای بخش خصوصی کار

می‌کردند، از سوی مراجع حل اختلاف به بیمه بیکاری معرفی شده‌اند.

اعتراضات کارگران شرکت "جهاد نصر" اردبیل ادامه خواهد یافت

به دنبال بی نتیجه بودن تجمعات اعتراضی کارگران شرکت "جهاد نصر" اردبیل طی دو ماه گذشته در مقابل نهادهای مختلف رژیم، کارگران این واحد به اعتراضات خود ادامه خواهند داد.

دهها کارگر شرکت جهاد نصر اردبیل که بیش از چهار ماه حقوق و مزایای معوقه خود را دریافت نکرده‌اند طی هفته‌های گذشته در مقابل استانداری اردبیل تجمع اعتراضی برگزار کردند، اما تا کنون مطالبات آنان پرداخت نشده است.

شرکت "جهاد نصر" زیر نظر سازمان جهاد کشاورزی اردبیل می‌باشد و به صورت پیمانکاری فعالیت می‌کند.

کارگران شرکت مذکور قصد دارند طی روزهای آینده در اعتراض به بی توجهی کارفرمایان و مسئولین رژیم در خصوص رسیدگی به مشکلات و پرداخت مطالبات معوقه خود بار دیگر در مقابل نهادهای مربوطه به اعتراضاتشان ادامه دهند.

۵۰ کارگر کارخانه "شهاب" تهران اخراج شدند

کارفرمایان شرکت تولیدی شهاب تهران ۵۰ کارگر این شرکت را طی روزهای گذشته از سر کارهایشان اخراج نمودند.

شرکت "شهاب" تولید کننده تلویزیون می‌باشد و کارفرمایان بدون ذکر دلیل خاصی اقدام به اخراج کارگران خود نموده‌اند. در حال حاضر کارگران اخراجی شرکت مذکور ضمن شکایت به اداره کار خواستار مشخص شدن دلیل اخراج خود هستند، اما تاکنون هیچگونه جوابی به شکایت آنان داده نشده است.

صلاح محمدی به خاک سپرده شد

گزارشی از خاکسپاری یک فعال کارگری در شهر سقز

روز دوشنبه صلاح محمدی عضو هیات موسس تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری در بیمارستان سنندج جان باخت. روز پنجشنبه جنازه صلاح از بیمارستان تحویل گرفته شد و به شهر سقز زادگاه او

انتقال داده شد. صدها نفر از دوستان، فامیل و مردم شهر بعد از گذشت چند روز انتظار پس از مرگ، موفق شدند جنازه صلاح که کالبد شکافی شده بود از بیمارستان بعثت تحویل بگیرند و بعد از ظهر همین روز جنازه به سقز رسید. جنازه او را به مسجدی واقع در خیابان شرکت تعاونی برند. گروه زیادی از فامیل و دوستان و آشنایان صلاح محمدی که از شهرهای مختلف ایران آمده بودند، به آن جا رفتند.

بعد از انجام کارهای اولیه و دیدار آخر دوستان و مخصوصاً نزدیکانش با او، همه آماده رفتن به قبرستان آی چی شدند. ده‌ها دستگاه تاکسی از دوستان و کارگران تاکسی رانش و ۳۰ دستگاه ماشین دیگر و اتوبوس‌های شرکت واحد سقز جنازه چهره‌ی محبوب شهر را با آمبولانس که با عکس صلاح و حلقه‌ی گلی که در دو طرفش شعار آزادی و برابری نوشته بود به گورستان انتقال داده شد.

بعد از به خاک سپاری صلاح محمدی، اعضای تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری، تاج گلی روی مزارش گذاشتند. مسئول برگزار کننده مراسم، صلاح احمدی، از فعالین کارگری و عضو تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری (کمیته بوکان) بعد از خواندن یک شعر

آزادی و برابری میراث گران بهای تبار انسان است

به احترام صلاح محمدی یک دقیقه سکوت اعلام کرد و سپس از دبیر تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری و از فعالین کارگری، محمد فتوحی سر، خواست تا بیانیه‌اش را در این خصوص قرائت نماید. بعد از وی مسئول برگزاری مراسم از آقای محمود صالحی از فعالین شناخته شده کارگری خواست تا سخنرانی‌اش را شروع کند. بعد از سخنرانی محمود صالحی، آقای احمدی از خالد حسینی فعال کارگری و عضو تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری (کمیته ی سقز) خواست تا شعر انتخابیش را در خصوص صلاح محمدی قرائت کند.

مه پرسین کیم
(نپرسید من کیم)

من په روه رده ی نیش و نازار / من کوری ژان و ره نج و کار
(من پرورده ی سختی و زجم / من پسر درد و رنج و کار)

من بروسکسی شه ق که ری شه و / من خه

ندی سه ر لیوی منال
(من نور نابودی شب/ من خنده ام بر لب
کودک)

من سرودی سه ر لیوی خه لکی هه ژار
(من سرود ورد لبان فرودستانم)

مال ناوائه ی کازبوه ی گه ش
(بدو رو ای مه روشن)

تو نامری
(تو زنده ای)

سپس مسئول برگزار کننده مراسم از وجیهه
رسولی همسر صلاح محمدی و از اعضای
تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری و از
فعالین دفاع از حقوق کودکان و زنان خواست
تا نطقش را ایراد نماید.

وجیهه رسولی با تمام بعضی که گلپوش را
می فشرد و در نهایت تآثر سخنانش را شروع
کرد:

من بزرگترین کسم را از دست دادم و شاید
بهتر باشد بگویم من صلاح را از دست دادم،
او به من آموخت که چطور آزاد باشم و
برابری را در فضای زندگی ام تعبیر کرد.
صلاح برای ما همان آزادی و برابری بود.
من آزادی و برابری را از دست داد چون او
بود که به من و فرزندانمان آزاد زیستن و
برابر نگرستن را آموخت.

صلاح ما را تنها گذاشت ولی من و فرزندانم
چهار صلاح دیگر و تعبیر رویاهای صلاح
خواهیم شد و راهش را ادامه خواهیم داد و
در نهایت از تمامی کسانی که در این مصیبت
شریک غم ما شده اند و با ما همدردی کرده
اند صمیمانه تشکر می کنم و امیدوارم در
شادی ها و موفقیت هایمان جبران زحمت
نمایم.

* این گزارش توسط افسانه زی جی عضو
تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری
(کمیته بوکان) تهیه شده است.

مقاله خوانده شده محمد فتوحی سرا در تشیع
جنازه صلاح محمدی

هرگز از مرگ نهراسیده ام اگر چه دستانش
از ابتدال شکننده تر بود

هراس من باری همه از مردن در سرزمینی
است که مزد گورکن از آزادی انسان افزون
باشد

با سپاس فراوان از یکایک شما عزیزان
که در تشیع جنازه دوست گرامیمان صلاح

محمدی شرکت کردید. دوستان امروز دوست
و یار بسیار عزیز از میان ما رفت و غم
نبودنش در چهره هایمان و جای خالی در
میانمان کاملاً آشکار است.

صلاح محمدی چهری شناخته شده و محبوب
شهرمان غمی بزرگ برای دوستدارانش باقی
گذاشت، این انسان برجسته زندگیش را وقف
خواست و مطالبه حقوق پایه ای کارگران کرد
و در این راه رنج و محنت فراوانی متحمل
شد تا جایی که بارها توسط ارگانهای امنیتی
مورد بازخواست قرار گرفت.

صلاح محمدی یک انسان کارگر، آگاه اندیش
و آزادیخواه و برابری طلب بود که در دل
قشرهای مختلف مردم جای داشت و در تمام
طول عمر کوتاه و پر بارش از هیچ خدمتی به
هموعانش کوتاهی نکرد و در برابر حقوق
پایمال شده انسانها معترض بود و برای بنیان
نهادن فردا و دنیائی بهتر و عاری از هرگونه
ظلم و نابرابری و تبعیض و بیحقوقی مبارزه
کرد.

ایشان دائماً در صدد متشکل کردن توده های
مردمی جامعه و اقشار مختلف طبقه کارگر
به منظور آشنا کردن آنان با حقوق برحق و
جهانشمول و انسانیشان بود.

رفیق صلاح محمدی یکی از فعالین خوشنام
کارگری بود که در بنیان نهادن تشکل
سراسری کارگران علیه بیکاری و سخنگوی
کمیته این تشکل در سقز بود و همچنین از
بنیان گذاران کانون دفاع از حقوق کودکان
سقز و جامعه حمایت از حقوق زنان سقز
بود. و در پی تلاش برای بهبود وضعیت
کار، دستمزد، و معیشت کارگران تاکسیرانی
و فعالیت برای رسیدن به مطالبات برحق
کارگران شرکت واحد تهران و تلاش برای
تحقق مطالبات کارگران نساجی سنندج و
عضو کمیته پیگیری برای تشکلهای آزاد
کارگری بود و هر جا بحث از حقوق انسان
مطرح می گشت صلاح محمدی آنجا حاضر
بود و در این عرصه ها تلاش مستمر و
خستگی ناپذیری از خود نشان می داد.

باید از عان داشت که صلاح محمدی از آن
انسانهای شریف و آگاهی بود که از دل طبقه
زیر دست و محرومان جامعه سر برآورد و
با درد و رنج جانکاه زندگی محرومان جهان
آشنائی کامل داشت. ایشان برای بهبود وضع
آنان از همه چیز خود مایه می گذاشت، تاریخ
را مبارزه و کار این انسانها رقم زده و خواهد
زد.

مبارزه این انسانها بر علیه نظم وارونه
سرمایه داری، مبارزه برای نابود کردن
قانون و یاسای ستمگرانه انسان بر انسان،
مبارزه برای ایجاد سرپناه و مسکن و امکانات
رفاهی و عاری بودن جامعه از کودکان، زنان

خیابانی و کارتون خوابها، مبارزه برای به
رسمیت شناختن شان و حرمت انسان، حقوق
برابری، آزادی و مبارزه برای رهائی طبقه
کارگر از یوغ و ستم سرمایه داری هدف و
انگیزه اساسی انسانی صلاح محمدی بود.

اما با هزاران افسوس و تأسف مرگ ناگهانی
این انسان بزرگ به او مجال نداد تا بهتر و
بیشتر در راه آزادی و رهائی انسانها گام
بردارد.

تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری این
ضایعه بزرگ و دردناک و جبران ناپذیر
را به خانواده ایشان و طبقه کارگر و تمامی
انسانهای آزادیخواه تسلیت می گوید و از
تمامی کسانی که در غم و اندوه ما خود را
شریک دانسته اند و به هر شیوه ای با ما هم
دردی کرده اند صمیمانه تشکر میکند.

منبع: سایت تشکل

یک مقام دولتی ادعا کرد : ۶۳ نفر از رانندگان شرکت واحد به سر کار خود بازگشتند

رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی
کار استان تهران ادعا کرد : ۶۳ نفر از
رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و
حومه بازگشت به کار شده اند .
"علی اکبر عیوضی" در گفت و گو با
خبرنگار گروه کارگری ایلنا، افزود: این
افراد .

در جریان تحسن چند هفته پیش از کار
معلق شده بودند .

رئیس شورای اسلامی کار منطقه يك شرکت
واحد اتوبوسرانی تهران و حومه تصریح
کرد : در شرکت واحد هیچ اتفاق غیر قانونی
اتفاق نمی افتد و تمامی مسایل مطابق قانون
است .

این مقام کارگری گفت: کسانی که شایعه سازی
می کنند مشکل شخصی دارند . "عیوضی"
گفت: تعداد دیگری از رانندگان شرکت واحد
در ادارات کار پرونده های دارند که در
دست رسیدگی است . وی در خصوص تعداد
این رانندگان اظهار بی اطلاعی کرد .

اظهارات "عیوضی" رئیس کانون هماهنگی
شوراهای اسلامی کار استان تهران ، در
شرایطی است که يك مقام مطلع در شرکت
اتوبوسرانی در تماس با خبرنگار کار
ایران اظهار داشته مسوولان شرکت واحد
از این رانندگان تعهد محضری گرفته اند
که هیچ گونه ادعایی در خصوص حقوق و
مزایای چند ماه گذشته خود نداشته باشند

و صادقانه است. با توجه به اینکه آنروز هوای تهران بسیار سرد و بارانی بود و اکثر مسافران شرکت واحد از مردمان کم درآمد همچون کارگران و دیگر زحمتکشان هستند و بروز برخی مسائل جانبی اعتصاب موقتا" پایان یافت. به فاصله یک تا چهار روز کارگران زندانی بجز منصور اسالو آزاد شدند. به فاصله ۳۵ روز بدلیل عدم اجرای قولهای قالیباف و عدم آزادی منصور اسالو در شرایط استعفای مدیر قبلی شرکت واحد و شروع به کار مدیر منصوب قالیباف و موضعگیری ضدسندیکایی وی به منظور آزادی منصور اسالو و پذیرش خواسته های صنفی اعتصابی برای ۱۳۸۴/۱۱/۸ به تصویب هیئت مدیره رسید که از ۳ روز قبل از اعلام اعتصاب تا دو روز بعد از تاریخ اعلام اعتصاب صدها تن از کارگران در منازل و به هنگام کار با اتوبوس و قبل از ورود به محل کار و یا احضار به دادگاه دستگیر و به زندان اوین منتقل شدند. دستگیر شدگان بین یک هفته تا ده هفته بتناوب در زندان اوین محبوس بودند، بیش از یکصد و هشتاد تن از دستگیر شدگان تاکنون شاغل نگردیده و بصورت غیرقانونی از کار اخراج شده اند و پنج ماه است از دریافت هرگونه دستمزد و حقوق محروم می باشند.

از تاریخ ۱۳۸۴/۱۰/۱ دفتر سندیکا بدستور دادستان تهران پلمپ شده است. پرونده شانزده نفر از اعضا دستگیر شده کارگران شرکت واحد و دو نفر دیگر به همراه پرونده منصور اسالو به دادگاه انقلاب شعبه ۱۴ ارسال شده است و این افراد با قید وثیقه و کفالت آزاد و منصور اسالو کماکان در زندان اوین می باشد. پلیس بشدت ما را تحت نظارت و مراقبت دارد. به شکایت ما در وزارت کار بر خلاف عرف معمول و قانون بعد از چهار تا پنج ماه رسیدگی نشده است. به محض حضور در اطراف محل کار پلیس جهت نظارت و تعقیب آماده است. هنوز وزارت کار با وجود دریافت مدارک انتخابات سندیکا ی ما را به رسمیت نمی شناسد.

یونگه ولت: رئیس هیئت مدیره سندیکا، منصور اسالو از پائیز ۲۰۰۵ زندانی می باشد اتهامات وارد شده کدامند و حال و وضع او چگونه است؟

ابراهیم مددی: وکلای حقوقی منصور اسالو از زمان دستگیری تاکنون هنوز موفق به دیدار با ایشان نشده اند وی از بیماریهای چشم، پوست، قلب و کلیه رنج می برد. در تماس تلفنی از زندان با همسرش در تاریخ ۱۳۸۴/۳/۱۶ از کمر درد شدیدش نیز

خواستار .. بقیه از ص ۱

در قوانین داخلی کشور وجود دارد در آذر ماه ۱۳۸۴ به منظور هشدار باش به کارفرما یک نوشته آموزشی درباره آموزش درباره حق اعتصاب و چگونگی برگزاری و اخبار مربوط به اعتصابات در کشورهای مختلف، توسط سندیکا منتشر گردید. و چند روز بعد از اینکار در تاریخ ۱۳۸۴/۱۰/۱ از ساعت شش بامداد تعدادی از اعضای هیئت مدیره سندیکا به نامهای منصور اسالو، ابراهیم مددی، عبدالرضا طرازی، منصور حیات غیبی، غلامرضا میرزایی، عباس نژاد کودکی، علی زاده حسین و عطا باباخانی در منازل خود بازداشت گردیده و پس از بازجویی توسط ماموران وزارت اطلاعات به زندان اوین منتقل گردیدند. از اعضا سندیکا بعداً آقایان مرتضی کمساری و جواد سیدوند نیز دستگیر و زندانی شدند این کار باعث خشم و عصبانیت کارگران گردید و برای آزادی دستگیر شدگان و دیگر خواسته های صنفی توسط بقیه اعضا هیئت مدیره و فعالان سندیکایی برای ۱۳۸۴/۱۰/۴ برگزاری اعتصاب اعلام گردید. یادآور می شود که از آغاز فعالیت کارگران سندیکایی از سال ۱۳۸۳ مقامات پلیس و امنیتی مرتباً ما را تحت نظر داشتند و در تاریخ ۱۳۸۴/۲/۱۹ با حضور پلیس عوامل شورای اسلامی کار و خانه کارگر به دفتر و فعالان سندیکایی حمله ور و منصور اسالو را مورد ضرب و جرح قرار داده بودند که همه این حرکات منفی و فشارهای ایدایی شرایط اعتراض و اعتصابات را در ۱۳۸۴/۱۰/۴ تشدید می کرد.

پس از اعلام اعتصاب بعد از سه روز غیر از منصور اسالو بقیه دستگیر شدگان آزاد شدند ولیکن در ساعت ۴ بامداد ۲۵ نفر دیگر از اعضا هیئت مدیره و فعالین به نامهای سعید ترابیان، داود رضوی، ناصر غلامی، یعقوب سلیمی، مصطفی امیری، جواد کفایتی صادق خندان، علی قربانیان و شانزده نفر دیگر دستگیر شدند. و اما اعتصاب با محوریت منطقه ۶ اتوبوسرانی در غرب تهران شکل گرفت و حمل و نقل شهری کاملاً مختل گردید. اعتصاب تا شب ادامه یافت. آنروز با تصمیم شورای شهر تهران مدیریت عالی شرکت واحد را به شهردار تهران محمد باقر قالیباف انتقال یافت و ایشان در ساعت ۲۴ روز اعتصاب در جمع معترضان و اعتصابیون حاضر شده و نسبت به رسیدگی به خواسته های صنفی و آزادی دستگیر شدگان قول داد و در مقابل عدم پذیرش کارگران حاضر در صحنه مجدداً اعلام نمود روی قولش مردانه

یک مقام مطلع در شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه در تماس با خبرنگاری حکومتی ایلنا گفته است مسوولان شرکت واحد از رانندگان معترض تعهد محضری گرفته اند که هیچ گونه ادعایی در خصوص حقوق و مزایای چند ماه گذشته خود نداشته باشند.

خبرگزاری حکومتی ایلنا: رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار (یک ارگان حکومتی) استان تهران میگوید ۶۳ نفر از رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بازگشت به کار شده اند.

"علی اکبر عیوضی" در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا افزود: این افراد در جریان تحصن چند هفته پیش از کار معلق شده بودند.

رئیس شورای اسلامی کار منطقه یک شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه تصریح کرد: در شرکت واحد هیچ اتفاق غیر قانونی اتفاق نمی افتد و تمامی مسایل مطابق قانون است.

این مقام کارگری گفت: کسانی که شایعهسازی می کنند مشکل شخصی دارند.

"عیوضی" گفت: تعداد دیگری از رانندگان شرکت واحد در ادارات کار پرونده های دارند که در دست رسیدگی است.

وی در خصوص تعداد این رانندگان اظهار بی اطلاعی کرد.

اظهارات "عیوضی" رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران در شرایطی است که یک مقام مطلع در شرکت اتوبوسرانی در تماس با خبرنگاری کار ایران اظهار داشته مسوولان شرکت واحد از این رانندگان تعهد محضری گرفته اند که هیچ گونه ادعایی در خصوص حقوق و مزایای چند ماه گذشته خود نداشته باشند.

لطفاً اخبار و اطلاعات خود را به

آدرس زیر E-Mail کنید

karegari@ranjbaran.org

اطلاع داده است. درخواستهای خانواده برای معالجات خارج از زندان ایشان پذیرفته نشده است. وکلای نامبرده طی نامه ای از رئیس دادگاه خواستار آزادی وی با قید وثیقه شده اند. اتهامات ایشان گویا تبلیغ علیه نظام و تشکیل اجتماع علیه امنیت کشور مطرح شده است.

یونگه ولت: آیا حمایت‌های بین المللی از سندیکای کارگران شرکت واحد می شود یا خیر؟

ابراهیم مددی: از طرف اتحادیه های جهانی کارگران روز ۱۵ فوریه روز همبستگی با سندیکای ما اعلام شده و نامه های حمایتی بسیاری از طرف اتحادیه های کارگری جهانی و اتحادیه های کارگری کشورهای مختلف و سازمان عفو بین الملل و دیده بان حقوق بشر برای رئیس جمهوری و دیگر مقامات کشوری در سال گذشته و امسال فرستاده شده است. اتحادیه های کارگری آلمان نیز از ما حمایت نموده اند. ما خواستار ادامه این حمایتها هستیم.

یونگه ولت: برخی از نیروهای طرفدار سرمایه داری منجمله برخی از سناتورهای آمریکایی یا سیاستمدارانی از حزب سبزهای آلمان آشکارا از مبارزات سندیکایی کارگران شرکت واحد پشتیبانی می کنند. جالب این است این دسته از سیاستمداران در کشورهای خودشان به عنوان دوستان سندیکاها و اتحادیه ها شناخته نمی شوند، همگان به این باورند که اینان که اعلام همبستگی کرده اند که در واقع تحریکات جنگی علیه ایران را مورد حمایت قرار دهند چگونه سندیکای شرکت واحد می تواند خودش را از چنین دوستانی دروغین بر حذر دارد؟

ابراهیم مددی: ما از آن دسته از حامیان خود که به حقوق کارگران کشور خود کم توجه هستند می خواهیم از حقوق کارگران کشور خویش به صورت واقعی و گسترده دفاع نمایند. این اقدام برای ما اهمیت اساسی دارد. سندیکای کارگران شرکت واحد تحریکات و اقدامات جنگی علیه کشور مطبوع خود را شدیداً رد و آنرا محکوم می نماید. نتایج هولناک و فاجعه بار جنگ اثرات مخرب وحشتناکی در زندگی کارگران و دیگر زحمتکشان و عموم مردم عادی دارد. قبلاً یکی از نتایج جنگ عراق و ایران سرکوب سندیکاهای کارگری ایران بوده است. لذا ما خواستار اقدامات گسترده جهانی اتحادیه های کارگری و دیگر سازمانهای معتبر و خوشنام طرفدار صلح

و عدالت و آزادی علیه تحریکات و اقدامات جنگ افروزانه هستیم. سندیکای ما محرکان و مبلغان جنگ علیه ایران را از دوستان خود نمیداند.

یونگه ولت: در ماه مه سندیکای شرکت واحد به عضویت سراسری فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل درآمد، قدری در مورد این اتفاق توضیح دهید. با این عضویت چه امیدها و چه انتظاراتی دارید؟

ابراهیم مددی: سندیکای ما همبستگی کارگری را برای بهبود شرایط کار و زندگی کارگران کشورهای مختلف و ایجاد جهانی بهتر و صلح آمیز از اصول اساسی فعالیت کارگری می داند. در پی اعلام حمایت این فدراسیون از حقوق سندیکایی ما، با تصویب هیئت مدیره با امید بهبود شرایط فعالیت های سندیکایی و امکان استفاده بیشتر از همبستگی کارگری به عضویت این اتحادیه کارگری در آمدیم. ما امیدواریم با ایجاد شرایط عادی فعالیت سندیکایی کارگری همبستگی و همکاری جهانی ما و همکاران عمق و گسترش بیشتری یافته و به انتقال تجارب مشترک کمک نماید. ما سپاسگزاری خود را از این همکاری صادقانه اعلام می نمایم. ما آماده ارتباط با سازمانهای مشابه کارگری در کشور آلمان هستیم. این پیوند و همکاری هر چه زودتر تحقق یابد.

یونگه ولت: آمریکا و اسرائیل آشکارا ایران را به جنگ تهدید می کنند، جنبش کارگری ایران چه نقشی می تواند علیه جنگ داشته باشد؟

ابراهیم مددی: هیچگاه منافع کارگران با ایجاد جنگ و خونریزی تامین نمی شود. سندیکای کارگران شرکت واحد ضمن فراخواندن کارگران در ایجاد سازمانهای سندیکایی خود و مبارزه برای ایجاد شرایط بهتر کار و زندگی، هشیاری آنان را برای جلوگیری از وقوع جنگ خواستار می باشد. جنبش کارگران ایران همانند همه سازمانهای مترقی کارگری در سطح جهان نسبت به هرگونه سیاست جنگ طلبی و تجاوز به حقوق دیگران مخالفت شدید خود را اعلام می کند.

یونگه ولت: در جواب نامه جرج بوش به رئیس جمهور ایران، احمدی نژاد به شیوه ای مسیحایی و به عبارتی اسلامی وجدان او را شاهد گرفته است. آیا برخورد رژیم ایران به جنبش کارگران ایران چنین اخلاقی به کار

بسته می شود یا خیر؟

ابراهیم مددی: کارگران ایران در ۲۷ سال گذشته حدود ۴۵٪ قدرت خرید خود را از دست داده اند. حداقل دستمزد کارگران هم اکنون تقریباً نصف خط فقر است. محلات اطراف شهرهای بزرگ که فاقد امکانات لازم زندگی سالم هستند معروف به محلات کارگری هستند. میلیونها کارگر ایرانی از حداقل های کافی قانونی برخوردار نمی باشند. تشکلات کارگری مطابق با استانداردهای جهانی اجازه فعالیت کارگری ندارند. هم اکنون بیش از یکصد و هشتاد تن از کارگران شرکت واحد مظنون به شرکت در اعتصاب از ۱۳۸۴/۱۱/۸ بعد از آزادی از زندان اوین از کار بی کار شده و از دریافت هرگونه دستمزد و حقوق محروم می باشند و این در حالیست که ۵۰ میلیون دلار به دولت جدید فلسطین از طرف دولت ایران کمک شده است. بیش از دو ماه است برای رئیس جمهور و شهردار تهران نامه برای بازگشت به کار فرستاده شده است. اما پاسخی دریافت نکرده ایم، ضمناً این در حالیست که علی اکبر عیوضی که یکی از عاملان حمله به سندیکا در تاریخ ۱۳۸۴/۲/۱۹ می باشد و پرونده اش در دادگاه شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب در جریان است به عنوان نماینده کارگر در اجلاس ژنو شرکت داده شده است. به قول ضرب المثل معروف (تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل).

یونگه ولت: از نظر چپ های بسیاری در کشورهای غربی، رژیم [ایران] ضد امپریالیستی شناخته می شود آیا واقعاً رژیم... در مقابل جهانی سازی نولیبرال مقاومت می کند؟

ابراهیم مددی: رژیمهای واقعی ضد امپریالیستی حقوق واقعی مردم کشور خود را کاملاً رعایت می کنند. این حقوق باید بر اساس اصول عدالتخواهی، آزادی خواهی و صلح جویی پایدار و استوار باشد. هرگونه سیاستهای سرکوب گرانه و ماجراجویانه و مخرب حقوق مردم در پوشش نمایشهای ضد امپریالیستی محکوم و مطرود است. ضدامپریالیست بودن معیارها و مبنای علمی دارد که با زبان آمار واقعی شاخصه های زندگی انسانی خود را نمایش می دهد. با سیاستهای مدعی ضدامپریالیست که کمکها و همکاریهای بسیاری بصورت پیدا و پنهان با محافل امپریالیستی از خود نشان می دهند برای مبارزه اصولی علیه سیاستهای نولیبرالی باید از روشهای علمی، مردمی، خردمندانه مبتنی

بر رعایت حقوق سیاسی اجتماعی، اقتصادی عامه مردم به ویژه کارگران و زحمتکشان و دستمزد بگیران و گروههای اجتماعی دیگر همچون زنان، دانشجویان و کودکان نیازمند به حمایت پیروی کرد. به امید تلاش افزونتر جهت استقرار عدالت آزادی و صلح در همه جهان.

لغو... بقیه از ص ۱

موج اخراج های هزار نفری در کارخانه ها و مراکز صنعتی به راه افتاد. در فاصله کمی هزاران کارگر قراردادی را اخراج و بیکار کردند و دولت در این مورد بی تفاوت ماند و واکنشی نشان نداد. (آمار کارگران اخراجی در زیر نوشته موجود میباشد).

در اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۵ بعد از اینکه دهها هزار کارگر را به بهانه این مصوبه اخراج کردند، اینبار شورای عالی دستمزدها خود مصوبه را هم لغو کرد. در کل این مراحل نماینده کارگران سر سوزنی نه دخیل بوده و نه نقشی داشته است و شورای عالی دستمزدها فقط برای جلب نظر و خوشامدگویی کارفرمایان و با حمایت دولت این مصوبه را لغو کرد. با لغو و اصلاح این مصوبه هزاران کارگر اخراجی که قربانی سیاستهای غلط مسئولین شده بودند هیچکدام سر کار هم باز نگشتند. معلوم است هم دولت و هم هیئت مورد اشاره همکار با صاحبکاران علیه کارگران این اقدامات را آگاهانه پیش برداند. کارگران و نماینده های واقعی آنها در این تصمیمات هیچ گونه نقشی نداشتند و نظر کارگر در این میان به هیچ گرفته میشود. اگر هم اعتراضی نسبت به این سیاستهای ضدکارگری از طرف یکی از فعالین و یا یک صنف بشود (نمونه سندیکای کارگران شرکت واحد و زندانی شدن اسانلو) سروکارش با زندان و دادگاه و پلیس و هزاران اتهام گوناگون میافتد. و باید حتما جلوی این کارها و بده و بستنهای دولت و کارفرمایان را گرفت و توطئه هایشان را بر ضد کارگران خنثی نمود، لازم نیست که اشاره کنم که لغو مصوبه دستمزدها یک تعرض است و ادامه هم خواهد داشت و باید حتما جلوی این تعرضات را گرفت.

هرساله در روز های پایانی سال عده ای مفت خور و بی درد و بی خبر از وضعیت فلاکت بار کارگران، بعنوان "نماینده" کارگر از طرف خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار به نام شورای عالی دستمزدها جمع میشوند و میزانی را مطابق میل خود و اربابانشان به نام دستمزد کارگر اعلام میکنند. خود می برند و میدوزند و آخر سر هم دو قورت

و نیمشان هم باقی است که صاحبان سرمایه ورشکسته میشوند! و کارگران این دستمزدی را که میگیرند زیاد است! به برکت قوانین دولت مهرپرور و دوستدار مستضعفین هر ساله قوانین ضد کارگری از جمله معاف شدن کارگاه های پنج تا ده نفره از شمول قانون کار و حذف ماده هایی از قانون کار مثل ماده ۲۷ (اگر بشه این را که جز سند

بربریت کارگر و بردگی آشکار اوست قانون کار نامید) و برکه سفید امضا برای کارگران و تعدیل و اخراجهای مداوم کارگران بیشتر و بیشتر به سرایشی سقوط در ورطه مرگی تدریجی و خفت آور میکشاندند. دستمزدهای کارگران را ظاهرا افزایش میدهند اما ماها پرداخت نمیکند. کارگران رسمی به دلیل نداشتن امنیت شغلی و ترس از اخراج و بیکاری قراردادهای موقت و سه ماهه را امضا میکنند، تا حداقل بیکار نشوند.

نبود امنیت شغلی برای کارگران خواب و خوراک را از آنها گرفته است. کارگری که بعد از ۱۴ ساعت کار مداوم و خسته کننده از سر کار بر میگردد اطمینان ندارد که آیا فردا هنوز کارش را دارد یا اخراج است. مطابق آمارهای که خود رژیم ارائه نموده است روز بروز بر خیل بیکاران افزوده میشود و با افزایش بیکاری آمار خودکشی و اعتیاد، قتل، فحشا و ناهنجاری در جامعه نیز چند برابر میشود و کسی هم خودش را صاحب این همه بدبختی در درون جامعه نمیداند.

در روزهای پایانی اسفند ماه ۱۳۸۴ اعلام شد که دستمزد کارگران برای سال جدید از رقم ۱۲۰ هزار تومان به ۱۸۴ هزار تومان افزایش پیدا کرده است، در حالی که بنا به گزارش بانک مرکزی ایران در سال ۱۳۸۴ رشد تورم در جامعه نسبت به این افزایش دستمزد بسیار بالاتر میباشد. طبق همین آمار اگر یک خانواده چهار نفره در آمدی کمتر از ۳۰۰ هزار تومان در ماه داشته باشند همراه با بهداشت و آموزش رایگان در روی خط فقر زندگی مینمایند، هر چند خط فقر بسیار بسیار بالاتر از ارقام اعلام شده توسط دولت میباشد. و با میزان دستمزدی که به یک کارگر پرداخت میشود ۵۰٪ زیر خط فقر زندگی میکند.

اخیرا آقای مجید انتظامی نائب رئیس کانون کارفرمائی در تازه ترین اظهاراتش اعلام کرده است که افزایش دستمزدها مشکلاتی فراوانی را برای کارفرمایان بوجود آورده است. وی اضافه میکند که کارفرمایان از افزایش دستمزدها برای کارگران خوشحالند چون افزایش دستمزد کارایی کارگران را بیشتر میکند. در ادامه میفرمایند اما کارفرمایان چون قبل از افزایش دستمزدها

با دولت قرارداد بسته و در این قراردادها بحثی از افزایش دستمزد نشده است، افزایش دستمزد باعث ضرر میکنند و لذا آنان مجبورند دست به اخراج کارگران بزنند. انتظامی در ادامه صحبتهایش میافزاید که با احتساب بن کارگری و مسکن و خواربار و بیمه که از طرف کارفرما پرداخت میشود کارگران به جای ۱۲ ماه ۱۶ ماه حقوق میگیرند.

دقت کنید که بدبختی طبقه کارگر به کجاها کشیده شده است که حتی با حداقل دستمزدی که بعضی وقتها تا چندین ماه و حتی یک سال پرداخت نمیکند باز هم اعلام میکنند که این افزایش دستمزد اضافی و به نفع کارگر و به ضرر کارفرما میباشد. آقایان به اصطلاح کارشناس اقتصادی و خانه کارگری و بیخبر از درد کارگران نمیدانند که کارگران چه دردی میکشند، تا حالا درد فقر و نداری را نچشیده اند. شکمشان سیر و آخورشان پر است و من و شما کارگر از گشنگی هم بمیریم مگر اینها را کی مهمانشان است؟ حق هم دارند که درد کارگر را نفهمند. روزانه خبرهای زیادی را در روزنامه ها میخوانیم که از مرگ کارگران به دلیل نبود ایمنی خبر میدهد. خبر خودکشی کارگران به علت نپرداختن دستمزدها و دیگر معضلاتی که دائم برای کارگران بوجود میاید.

با همه اینها هنوز نماینده واقعی کارگران در نشستهای سه جانبه (دولت، کارفرما و کارگر) شرکت ندارند و مثنی آدم خود فروخته و خائن به طبقه کارگر به اسم خانه کارگر و شورای اسلامی کار به جای کارگران تصمیم میگیرند. واقعا شرم آور است که در قرن بیست و یکم و با این همه پیشرفت تکنولوژی، کارگران ایران و فرزندانشان از حداقل امکانات بی بهراند و باز هم سرمایه داران و دولت اسلامیشان دم از عدالت و رعایت حقوق انسان میزنند و باز هم ادعا دارند که کارفرما ایجاد اشتغال میکند و به کارگران دستمزد کافی میدهند.

آیا این آقایان مرفه و بی خبر از فقر و نداری تا حالا در یک خانه نور و بدون امکانات در جنوب شهر زندگی کرده اند؟ آیا تا حالا به خاطر اینکه چند سال قول خرید یک کادوی کوچک و ارزان قیمت را به بچه هایشان داده و هنوز نخریده باشند، روزرد و خجالت کودکشان شده اند؟

خیر معلوم است که نه چون اینها تافته جدابافته و از ما بهتران هستند و انها حق دارند همه امکانات را داشته باشند اما کارگران حق استفاده از حداقل امکانات را هم ندارند و باید اول سرمایه دار و خانواده اش شکم و جیبهایشان پر شود بعد ته مانده انها را استفاده کنند.

بگوییم اولاً به شهادت شماره های آخر سال ۸۴ نشریه ضد کارگری " کارآمد " و درج مصاحبه های مدیر عامل ، مشاوران مالی شرکت ، رییس کمیسیون اقتصادی مجلس ، وضعیت مالی شرکت عالی است و جای نگرانی نیست . ثانیاً به فرض اینکه " امکان پرداخت پاداش وجود نداشت " شما که این همه صفحه را سیاه می کنید و از ارزش والای نیروی انسانی دم می زنید باید به موقع و محترمانه از پرسنل شرکت خواهش می کردید تا به کاهش مبلغ پاداش و پرداخت مابقی آن در فرصت دیگر، اعتراض نکنند . حال خود را به جای کارگران زحمتکش ایران خودرو بگذارید که اکثر جمعه ها را به سر کار آمده است . با شدت بسیاری کار کرده است . از زندگی و راحتی خود گذشته است و حال در آخرین روز های سال با کاهش مبلغ پاداش مواجه شده است . مجموعه این عوامل باعث شد که تعدادی از روی خشم خساراتی به اموال شرکت که در حقیقت حاصل کار خودشان است وارد کنند و تعداد بسیاری دست به اعتصاب و راه پیمایی بزنند . آقای دانشیان لحن شما طوری است که گویا شما دلسوز شرکت و منافع آن هستید و ما بیگانه ایم . آنکه می رود شما ببیند و آنکه می مانند ماییم . ایران خودرو خانه دوم ماست ما خود " متولی شرکت و مسئول صیانت از تلاش و زحمات " خود هستیم ما ضمن اعتراض به هر گونه خرابکاری اعلام می کنیم که اعتراض و اعتصاب حق مسلم ماست و به " احدی " اجازه نخواهیم داد کارگر حق طلب را "ماجرا جو " و " فرصت طلب " بنامد .

کارگران ایران خودرو متحداً خواهیم که :
 ۱- همه کارگران غیر رسمی تا پایان خردادماه ۸۵ رسمی شوند
 ۲- اخراج کارگران اعتصابی متوقف شود و کارگران اخراجی به سر کار باز گردند
 ۳- نماینده منتخب کارگران با حق رای در کمیته انضباطی حضور یابد
 جمعی از کارگران ایران خودرو
 ۲۲ خرداد ۱۳۸۵

• خوانندگان محترم با عرض پوزش •
 • ادامه مقاله "سرکوب ساکنین سن •
 • سالوادور.. " از شماره ۱۹ به •
 • علت کمبود جا در شماره ۲۱ چاپ •
 • می گردد •

• پاسخ ایران خودرو... بقیه از ص ۱ •

۳- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل را نوعی مرحمت مدیریت شرکت قلمداد کرده اید . اولاً اجرای این طرح وظیفه شما بوده است و شما ۲ سال تاخیر داشته اید ! ثانیاً برابر مقررات اجرای آن بایستی با حضور نماینده کارگران صورت می گرفته که این چنین نبوده است و ثالثاً با يك حساب ساده می توان نتیجه گرفت مبلغ گزافی از حقوق کارگران را به علت عدم پرداخت معوقه پایمال کرده اید .

۴- طرح واگذاری خودرو آن طور که شما به اجرا گذاشته اید باعث شده است کسانی که خودرو گرفته اند ۱۲ سال از دریافت حواله خودرو محروم شوند یعنی ۳ مورد حواله ۷۵۰ هزار تومانی به عبارتی ۲۲۵۰۰۰۰ تومان بابت این وام سود دریافت کرده اید که بیشتر از سود لیزینگ و واگذاری خودرو می باشد . پس این همه بزرگ نمایی و منت بر کارگر به چه دلیل است ؟ کافی است به عملکرد شرکت های خودرو سازی در مورد واگذاری خودرو به پرسنل نگاهی ببیند . شرکت هایی که در آمار و نمودار خود را با آن ها مقایسه می کنید !

۵- آقای دانشیان به سفارش شما عمل می کنیم و " اعداد و ارقام را کنار هم " می گذاریم . فروش سال ۸۴ : ۷/۷ میلیارد دلار، سود سال ۸۴ : ۴/۶ میلیارد دلار و دومین شرکت ایران از نظر حجم فروش . "بعد از مراجعه به وجدان خود و تجزیه و تحلیل " چنین نتیجه می گیریم : سهم عمده این آمار و ارقام بر دوش کارگران قرار دادی ، پیمان کاری و پکیجی می باشد . شما به وجدان خود مراجعه کنید آیا " قانونی و شرعی " است که تبعیض بین کارگران قایل شد و کسانی که در يك خط تولید کار می کنند با امکانات و شرایط و دریافتی نابرابر مشغول به کار باشند ؟ بر خلاف شما که " هیچ مسوولیتی در قبال این نیرو ها " ندارید ما خواهان این هستیم که کلیه کارگران قراردادی ، پیمانی و پکیجی خطوط کاری در اسرع وقت به کارگر رسمی تغییر وضعیت یابند . بسیار واضح است ما حاصل این اختلاف و تبعیض به جیب پیمانکاران و کارفرمایان آنها می رود . راستی اگر این کارگران زیر بار فشار کار طاقت فرسا و شرایط تبعیض آمیز دست به اعتراض بزنند باز هم احساس مسوولیت نمی کنید ؟ !

۶- به اعتصاب آخر سال ۸۴ معترض هستید و می گوید که پاداش افزایش تولید نباید " حق " تلقی شود . آقای دانشیان خودتان خوب می دانید که به استناد ماده ۴۷ قانون کار و آیین نامه های اجرایی آن پاداش افزایش تولید حق کارگران است . در مورد این اعتراضات باید

باید بر علیه این همه ظلم و استنثار ایستاد و به آن اعتراض نمود . دیگر بس است این همه تحقیر و نابرابری، این همه استنثار ما کارگران تا جان و توانی در بدن داشته باشیم برای کارفرما مفید هستیم اما با از کار افتادگی زود هنگام که دلیلش هم نبود تغذیه کافی و نداشتن امکانات پزشکی درست و کار آمد و کار بیش از حد است، به موجودات بی مصرف تبدیل می شویم و باید به گدائی در کنار خیابانها و چشم امید به دست مردم باشیم . باید کودکانمان را نیز در همان سنین کودکی به بازار کار سرمایه بفرستیم .

این همه توحش و بربریت را باید پاسخ داد و به آن اعتراض نمود . کارگر هم حق دارد از تمام امکانات زندگی استفاده کند . باید کارگران دارای آن چنان درآمدی باشند که بتوانند یک زندگی استاندارد و شایسته انسان را بکنند و این حق مسلم ما است . ما کارگران احتیاج به قیم نداریم که تعیین فرمایند احتیاج زندگی ما چقدر است . خودمان انسانیم و احتیاجات زندگی خود را میدانیم . مگر خیل مفتخور بالا شهریها و نمایندگان مجلس و زندانبانان و مسئولین اطلاعات و امام جمعه و وزیر و کیلان محترمشان حاضرند ما کارگران تعیین کنیم که چقدر باید در ماه صرف کنند؟ واقعا دستمزد سالیانه که به ما داده میشود را حاضرند برای یک ماه زندگی خود قبول کنند و شکر خدا کنند؟

تعیین هر گونه رقمی برای ما کارگران از جانب این آقایان جز توهین و اهانت به حرمت و کرامت ما نیست . ما شهروند این مملکت هستیم و بچه های ما هم مثل کودکان آقایان مسئول و بالا شهر نشین انسانند و احتیاج به زندگی مناسب و انسانی دارند .

نشستن و امید به اینکه دولت کاری کند تنها تن دادن به فقر و محرومیت بیشتر است . این دولت ۲۷ سال است از خدمت به سرمایه داران و ضدیت با کرگران کوچکترین کوتاهی نکرده است . تا اینها سر کارند سهم ما کارگران و زندگی ما از این هم بدتر خواهد بود . اتحاد ما، همبستگی و تلاش جمعی ما تنها راه ما برای تامین زندگی انسانی است . باید متحدانه در مقابل زندگی برده وار و فقر و فلاکت حاکم و زندگی نکبت باری که سهم ماست مقابله کرد . متحدانه و با هم در مقابل جهنمی که به ما تحمیل کرده اند باید ایستاد . این تنها راه ماست .

برهان دیوارگر

محکومیت دولت ایران در کنفرانس اخیر کمیته آزادی تشکل های کارگری

بیانیه نهایی کمیته آزادی تشکل های کارگری سازمان بین المللی کار در مورد ایران را در ادامه می خوانید :

بیانیه آی ال او - بروکسل

کمیته آزادی تشکل های کارگری کنفرانس آی ال او

هیات اداره کننده همچنین ۳۴۲ گزارش ارائه شده توسط کمیته آزادی برای تشکل های کارگری آی ال او را تصویب کرد. در نشست ماه ژوئن، این کمیته ۳۱ مورد را بررسی کرد.

کمیته آزادی تشکل های کارگری همچنین توجه هیت اداره کننده کنفرانس را به مورد جمهوری اسلامی ایران جلب کرد. این کمیته در جمع بندی های مقدماتی خود برای دومین بار بازداشتها و دستگیری های غیر قانونی و محکومیت رهبران چندین اتحادیه کارگری را بخاطر فعالیت های اتحادیه ای و تجاوز خشونت بار پلیس به تظاهرات، اعتراضات و راهپیمایی روز اول ماه می سال ۲۰۰۴ مورد توجه قرار می دهد.

در حالیکه این کمیته از آخرین اطلاعات در مورد تبرئه چهار فعال اتحادیه ای از جرایم قطعی ابراز خرسندی می کند، بطور جدی از دولت می خواهد که همه جرایم دیگر را هم لغو کند. این کمیته همچنین از دولت می خواهد که یک گروه تحقیق و تفحص مستقل برای بررسی اتهامات، تهدیدها و تجاوزات وزارت اطلاعات به فعالان اتحادیه کارگری تشکیل دهد و این کمیته را در جریان نتایج قرار دهد. در مورد تجاوز خشونت بار پلیس به اعتصابات، اعتراضات و راهپیمایی اول ماه می، این کمیته تقاضا دارد که دولت اقداماتی را در پیش بگیرد تا مطمئن شود که مقامات دارای صلاحیت برای حذف حبس های خطرناک با استفاده از خشونت های بیش از حد آموزش های کافی دیده اند.

وابسته به سازمان آموزش و پرورش از جمله عدم واگذاری فاز ۷ شهرک فرهنگیان و سیاست های اعمال شده در این مورد اعلام داشتند.

اعتصاب کارگران شرکت آب و فاضلاب خرمشهر وارد سومین روز خود شد کارگران شرکت آب و فاضلاب خرمشهر در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات خود از روز شنبه ۲۶ خرداد ماه دست از کار کشیده و اقدام به اعتصاب نموده اند.

حقوق ماههای اردیبهشت و خرداد و برخی مطالبات سال گذشته کارگران شرکت آب و فاضلاب خرمشهر تاکنون پرداخت نشده و این مسئله با اعتراض و اعتصاب کارگران روبرو شده است.

کارگران شرکت آب و فاضلاب خرمشهر که برای چندمین بار طی ماههای گذشته اقدام به اعتصاب می نمایند خواستار پرداخت مطالبات خود شده و تاکید کرده اند که در صورت عدم پرداخت مطالباتشان همچنان به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

علیرغم اعتصاب سه روز گذشته کارگران شرکت مذکور که باعث قطع آب در برخی محلات خرمشهر و اعتراض مردم این شهر شده است، مسئولین شرکت آب و فاضلاب این شهر تاکنون هیچ اقدامی جهت پاسخگویی به اعتراضات کارگران اعتصابی انجام نداده اند.

"غلام قلجائی" متهم به سرقت مسلحانه و قاچاق مواد مخدر فردی است که در زندان شهر زابل به دارآویخته شد.

همچنین بنا به حکم شعبه ۷۱ دادگاه کیفری تهران امروز چهارشنبه یک زن با نام "معصومه" که متهم به قتل می باشد اعدام می شود، همسر این زن با نام "اسماعیل" اسفند ماه سال گذشته اعدام شد.

گفتی است که طی یک ماه گذشته ۱۷ نفر در شهرهای مختلف ایران اعدام شده و حکم اعدام برای دهها نفر دیگر نیز صادر شده است.

تجمع اعتراضی معلمان در مقابل استانداری کرمان

بیش از ۲۰۰ نفر از معلمان عضو شرکت تعاونی فرهنگیان کرمان با تجمع در مقابل استانداری این استان نسبت به سیاست های هیأت مدیره این شرکت که وابسته به سازمان آموزش و پرورش استان است اعتراض کرده و خواستار رسیدگی به مشکلاتشان شدند.

معلمان زن و مرد شرکت کننده در این تجمع اعتراضی ضمن اشاره به عملی نشدن وعده ها و قرارداد های منعقد از سوی هیأت مدیره شرکت تعاونی فرهنگیان کرمان خواستار رسیدگی استاندار کرمان به وضعیت خود شدند.

فرهنگیان معترض عضو شرکت تعاونی سحاب فرهنگیان کرمان اعتراض خود را به عملکرد رئیس و هیأت مدیره این شرکت

یک هزار کارگر شرکتهای پیمانکاری در منطقه "عسلویه" چندین ماه حقوق خود را دریافت نکرده اند

کارفرمایان شرکتهای پیمانکاری در منطقه عسلویه حقوق و مزایای معوقه بیش از یک هزار کارگر خود را تاکنون پرداخت نکرده اند.

گفته می شود که بیش از یک هزار کارگر که در ۱۷ شرکت پیمانکاری مشغول

به کار هستند، از چند ماه پیش تاکنون حقوق خود را دریافت نکرده و علیرغم اعتراضات آنان و وعده های مسئولین رژیم و کارفرمایان، هیچ اقدامی جهت پرداخت مطالبات این کارگران انجام نشده است.

گفتنی است که طی ماههای گذشته کارگران واحدهای صنعتی و تولیدی در منطقه عسلویه دهها بار با برگزاری تجمعات اعتراضی پرداخت مطالبات و رسیدگی به مشکلات خود را خواستار شده اند.

یک نفر در زابل اعدام شد، یک زن امروز در تهران اعدام می شود

بر اساس حکم دادگستری سیستان و بلوچستان و تأیید حکم از سوی دیوان عالی رژیم صبح روز سه شنبه ۳۰ خرداد ماه یک نفر در شهر زابل اعدام شد.

برنامه عمل بین الملل سندیکاهای سرخ

قسمت چهارم

اشغال فابریکها و کارخانه ها توسط کارگران

در حال حاضر، تعطیل کارخانه ها به عنوان شیوه مبارزه یا بهتر بگوییم شیوه سرکوب کارگران، بسیار رایج شده است. مؤثرترین شکل مبارزه علیه این شکل سرکوب بورژوازی اشغال مؤسسات توسط کارگران است، ولی باید گفت که این اقدام یکی از شدیدترین اشکال عملی مبارزه است و درجه بسیار بالایی از سازماندهی و تلافی شرایط بسیار ویژه ای را طلب می کند. در چنین صورتی است که اشغال کارخانه می تواند با موفقیت روبرو شود و دست آوردهایی برای کارگران داشته باشد. در مبارزه ای که در حال حاضر در کلیه کشورها گسترش می یابد، کارگران دست به اشغال مؤسسات زده و می زنند. بگذریم از انقلاب روسیه که چه در جریان آن و چه پیش از آن، این عمل به مثابه یکی از اشکال مبارزه بر علیه کارفرمایان به کار برده می شد. می توانیم جنبش عظیم کارگران ایتالیایی را، که در آخرین ماههای سال ۱۹۲۰ به اشغال مؤسسات متوسل شده بودند، مثال بزنیم.

در برابر تهدید « لاک آوت » صاحبان صنعت، پیشقراول پرولتاریای ایتالیا - متالورژیستهای میلان - مؤسساتی را که در حال تعطیل بودند اشغال نمودند. به دنبال این اقدام نمونه میلانی ها که در تاریخ ثبت شد، کارگران شهرهای دیگر و نه تنها متالورژیستها بلکه همچنان کارگران مواد شیمیایی، نساجی و سایر صنایع از آن تبعیت نمودند. این جنبش به سرعت تمام شمال ایتالیا را فراگرفت و بخش اعظم مؤسسات بزرگ صنعتی بدست کارگران افتاد. در همه جا نظم کاملی حکمفرما بود. کمیته های فابریک و کارخانه و کمیسرهای مؤسسه بلافاصله تشکیل شده بودند و شم سازماندهی و استعداد و کاردانی بسیار خوبی از خود بروز دادند. مؤسسات، تحت حفاظت گاردهای کارگری قرار گرفته و با بارآوری تمام کار می کردند. در همان موقع، در پولزینو و سایر مناطق زراعی، پرولتاریای روستا املاک ارضی را به تصرف خود درمی آورد، بدون اینکه کارهای جاری را قطع نماید. ولی در تعیین کننده ترین لحظات، رهبران « کنفدراسیون کارگران » توافق کردند که با دولت وارد

مذاکره شوند؛ در جریان کنفرانسی که بوسیله وزیر جیویستی فراخوانده شد، آنان با طرح تحقیرآمیز نظارت کارگری موافقت نمودند و دست سازشکارانه ای به سوی دشمن طبقاتی خود دراز کردند و بورژوازی، همانند غریقی که برای نجات جان خود به هر خس و خاشاکی چنگ می اندازد، این پیشنهاد را محکم چسبید.

در جنبش اخلاص شد. تعرض پس رانده شد و کارگران شکست خوردند. این شکست سرمنشاء سازماندهی کلیه نیروهای ضدانقلابی و ظهور فاشیسم شد.

موارد جداگانه ای از تسلط کارگری بر مؤسسات در فرانسه، آلمان و انگلستان بوقوع پیوست. مثلا در « برون » (انگلستان) در ماه سپتامبر ۱۹۲۱، کارگران یک آسیاب و یک فابریک، پس از مخالفت کارفرما در جوابگویی به مطالباتشان، دست به اشغال مؤسسات خود زدند و کار تولیدی بطریق همیشگی به پیش می رفت. نان بسیار ارزان به فروش می رسید. بکار گماردن مجدد بیکاران باعث افزایش تولید شد. نوشته ای به شرح زیر به درب مؤسسه نصب گردید: « آسیاب و فابریک سویت کارگران « برون »! ما نان تولید می کنیم نه سود!» تاریخچه مبارزه کارگری دوران پس از جنگ از یک چنین فصلهای غنی پر است. ولی فقط در ایتالیا بود که اشغال مؤسسات خصلت یک عمل توده ای به خود گرفت و تمام کارگران را به مبارزه کشاند.

اشغال مؤسسات با نفرت عمیق و مقاومت مسلحانه دولت بورژوائی مواجه می شود. به همین جهت، این عمل بایستی به خوبی سازماندهی شده باشد و ضروریست که اکثریت کارگران نقش فعالی در آن ایفا کنند. اندیشه اشغال مؤسسات، در میان توده های کارگری از نفوذ وسیعی برخوردار است و وظیفه سندیکاهای انقلابی اینست که در عمل نشان دهند که ادامه تولید بدون شرکت کارفرمایان هم امکان پذیر است. زمانیکه کمیسیون نظارت که در بالا از آن یاد شد مطمئن شود که کارفرما بدلیل سرکوب گرانه ای مؤسسه را تعطیل می کند، در حالی که تولید بخوبی می تواند ادامه یابد، این کمیسیون گزارش مشروعی درباره همین مسئله به کارگران ارائه می دهد و در عمل مسئله ادامه تولید را مطرح می سازد، که طبیعتا تنها در صورت وجود مواد اولیه و برخی وسایل مادی امکان پذیر است.

معمولا در مؤسسات بزرگ، ذخیره کافی برای دوران طولانی موجود است. بزرگترین مشکلات، در فقدان سرمایه اولیه برای به راه انداختن مؤسسه است. حتی در مواردی که بورژوازی بلافاصله دست به اقدامات سرکوبگرانه نظامی بر علیه کارگرانی که مؤسسات را اشغال کرده اند نزده است - و معمولا در شرایطی که جنبش کارگری گسترش وسیعی می یابد چنین می کنند - حتی در این صورت، مشکلات مالی می تواند به امکانات کارگران لطمه وارد سازد. بنابراین، توجه سندیکاهای انقلابی و هسته رهبری کننده که مسئول بدست گرفتن مؤسسات است باید قبل از هر چیز در جهت تأمین منابع مالی و سرمایه کافی برای گردش اولیه حداقل برای اوایل کار باشد. در این موارد می شود از شیوه کارگران ایتالیایی، که بخشی از آن سبک کار کارگران روسیه بود، استفاده کرد یعنی: فروش کالاهایی که در انبارهای مؤسسه موجود است؛ قرض گرفتن از تعاونیهای هوادار با ضمانت همین کالاها و غیره.

اشغال مؤسسه زمانی می تواند نقش بارزی ایفا کند که به سرآغاز کارزار تبلیغی وسیعی در میان توده ها و خلاصه به یک مبارزه آشکار تبدیل گردد. باید در نظر گرفت که تسخیر یک مؤسسه آسانتر از حفظ آن است. زیرا تعرض اقتصادی کارگران تنها زمانی تحکیم می شود که پیروزی سیاسی بدست آید. یعنی پس از انهدام دولت بورژوائی و تسخیر قدرت، اولین اشتباه سندیکالیستها اینست که انقلاب را معادل اشغال مؤسسات، کارخانه ها و فابریکها تصور می کنند و از دستگاه دولت بورژوائی چشم پوشی می نمایند. زمانیکه کارگران ایتالیایی در پایان سال ۱۹۲۰ مؤسسات را به اشغال خود درآوردند، تنها یک قدم به پیش برداشته بودند. اوضاع چگونه تحول یافت؟ کارگران برخی مناطق، فابریکها را اشغال کرده و تولید را به راه انداختند. ولی در عین حال، دولت بورژوائی با تمام تشکیلات خود: ارتش، پلیس و دادگستری به کار خود ادامه می داد. به همین ترتیب احزاب بورژوائی به حیات خود ادامه می دادند و تبلیغات ضد سوسیالیسم را دامن زده، کلیه دشمنان سوسیالیسم را برای هجوم به کارگران آماده می ساختند. کارگرانی هم که مؤسسات را تسخیر کرده بودند، در نیمه راه از حرکت ایستادند. آنها به نظرشان می آمد که همه کارها تمام شده، در حالی که فی

الواقع، اشغال مؤسسات تنها یک لحظه و فقط یک لحظه از مبارزه به شمار می‌رفت. حفظ یک مؤسسه تنها زمانی ممکن است که طبقه کارگر همزمان با کسب قدرت اقتصادی، قدرت سیاسی را نیز به تصرف خود در آورد، یعنی تمام نهادهای کهنه بورژوازی را منهدم ساخته و به جای آنها ارگانهای انقلابی جدیدی ایجاد نماید.

هرگز رابطه سیاست و اقتصاد با وضوحی که در پایان سال گذشته در ایتالیا به اثبات رسید، ثابت نشده بود. آنارشئیستها اگر متافیزیسیست نبودند، مجبور بودند به ارزش رابطه ناگسستنی سیاست و اقتصاد اعتراف کنند و استنباط کودکانه خود را از انقلاب به دور افکنند.

از میان کلیه راههای مبارزه که در اختیار طبقه کارگر است، اشغال مؤسسات جدی ترین آنهاست. و به همین دلیل باید با احتیاط زیاد و پس از ارزیابی دقیق از نیروهای طرفین و بررسی شرایط محلی انجام پذیرد. در شرایطی که یک جنبش عمومی همراه با شور انقلابی وجود داشته باشد، اشغال یک مؤسسه می‌تواند به نتایج بسیار خوبی منتهی شود. زمانیکه جو حاکم یک آرامش مطلق است، زمانیکه انفعال و ارتجاع در درون طبقه کارگر ظاهر می‌شود، زمانیکه کارفرمایان بدون کيفر عمل می‌کنند و در میان توده‌های وسیع‌تر اعتراض خفیفی وجود دارد و نه خواست مبارزه، در این صورت دست اندازی روی یک مؤسسه ممکن است خیلی سریع به شکست بیانجامد. در این صورت کارگران نه تنها از نظر فیزیکی و مادی منفرد می‌شوند، بلکه حتی از نظر معنوی هم از سایر کارگران جدا می‌افتند. ممکن است که آنان حتی از نظر استراتژیک نیز منفرد گردند.

تنها زمانی باید دست به اشغال مؤسسات زد که این عمل از انعکاس و پشتیبانی وسیع کارگران سایر مؤسسات برخوردار باشد. این پشتیبانی باید به اشکال گوناگون تبلور یابد. قبل از همه از نظر مالی، از نظر کمک کالائی و بالاخره از طریق یک مخالفت قاطعانه علیه انتقال قوای نظامی و همچنین از طریق برهم زدن نظم نیروهای متخاصم پرولتاریا. چنانچه نیت اشغال مؤسسه با چنین جو همبستگی همراه نباشد و در میان توده‌های کارگر غلیان انقلابی کافی بوجود نیاید اشغال مؤسسه در مدت کوتاهی خنثی می‌شود و حتی می‌تواند اندوه عمیقی در دل کارگران باقی گذارد و اعتماد به نفس آنان را از بین ببرد. به همین جهت تنها زمانی باید دست به این شکل مبارزه بزنیم که تمام شرایط مبارزه را مطالعه کرده باشیم و اولین

نشانه‌های - اگر نه پیروزی نهائی - لااقل امکان حفظ مؤسسه برای مدت کم و بیش طولانی را به چشم ببینیم. برای جلب نظر توده‌ها باید قیمت محصولات تولید شده را کاهش داد. این بهترین شیوه تبلیغاتی به نفع سلب مالکیت فابریکها و کارخانه‌هاست.

اشغال مؤسسات صرفاً با مشکلات خارجی همراه نبوده بلکه مشکلات داخلی نیز به دنبال دارد. کارگران باید بلافاصله به مسئله مدیریت مؤسسات، توزیع، پرداخت بهای کار و یک سلسله مسائل دیگر که قبلاً صرفاً از نظر تئوریک مطرح بوده و اکنون می‌بایست به آنها از همان اولین روز اشغال پاسخ داد، رسیدگی نمایند. تا آنجا که به مدیریت مربوط می‌شود بهترین راه حل اینست که این امور، در مرحله اول، در دست کمیته فابریک و کارخانه و با شرکت اجباری یک نماینده از سندیکای مربوطه انجام پذیرد. تا آنجا که به سایر مسائل ساخت داخلی نظیر پرداخت دستمزدها و غیره مربوط می‌شود، شرکت سندیکاها برای غلبه منافع آرمان مشترک طبقه نسبت به منافع محلی، ضروریست. باید بخاطر آورد که تسخیر مؤسسات، زمانی که خصلت عمل توده‌ای به خود می‌گیرد، می‌تواند به سرعت سازمان رژیم بورژوازی را برهم زند. زیرا حساس‌ترین و ضربه پذیرترین نقطه طبقات حاکم را تشکیل می‌دهد. تا زمانی که مبارزه در خارج از مؤسسات دنبال می‌شود و هدفش صرفاً تغییر در اشکال مدیریت است، کارفرما موقعیت خود را محکم احساس می‌کند، مالکیت مقدس و غیرقابل دسترسی باقی می‌ماند و تمام تغییرات در افشار فوقانی محافل سیاسی صورت می‌گیرد، بدون اینکه به اساس نظام اقتصادی لطمه وارد آید. تفاوت انقلاب اکتبر روسیه و کلیه انقلابات قریب الوقوع در اروپای غربی با انقلاب کبیر فرانسه در اینست که شعار انقلاب مزبور دایر بر: «مالکیت، مقدس و تجاوزناپذیر است» بوسیله شعار: «مالکیت نه مقدس است و نه تجاوزناپذیر» جایگزین شده است. نمونه‌های مشخص تجاوزپذیری مالکیت خصوصی بارزترین بیان خود را در اشغال مؤسسات به نمایش می‌گذارد. این اشغال‌ها در ذهن توده وسیع مردم، احترام مذهبی به نظام مالکیت خصوصی را درهم می‌پاشد، اشغال کارخانه‌ها اگر خصلت یک جنبش توده‌ای را داشته باشند بزرگترین تهدید برای رژیم بورژوازی محسوب می‌شوند. به همین جهت طبقه کارگر به هیچ وجه نباید از این شکل مبارزه صرف نظر کند.

اشغال مؤسسات باید بدست توده‌ها انجام پذیرد. اکثریت کارگران باید به این جنبش

کشیده شوند. هر اشغال یک مؤسسه را بایستی به آرمان مجموعه طبقه کارگر تبدیل کرد. باید مخاصمات موجود بین کارگران و کارفرمایان را که در اشغال‌های اخیر بوجود آمده تشدید کرد. و بالاخره باید در مقابل چشمان خود فقط یک هدف را قرار داد: نابودی نهائی مالکیت خصوصی. اشغال مؤسسات می‌تواند راه مبارزه بسیار خوبی بر علیه نظام سرکوب‌گرانه کارفرمایان باشد، ولی از چهارچوب یک اعتراض محلی بسیار فراتر می‌رود. اشغال کارخانه درخشان‌ترین بیان نزدیک‌تر شدن انقلاب اجتماعی است.

ادامه دارد

سطح زندگی توده‌های کارگر

مبارزه‌ای که اکنون در کلیه کشورها رشد و توسعه می‌یابد بر علیه کاهش دستمزد و دشوار شدن شرایط کار می‌باشد. هر چقدر هم کارگران عقب مانده باشند، هر چقدر هم توهمات رفرمیستی در میان توده‌ها اشاعه یافته باشد، دشواری روزافزون شرایط کار احساس اعتراض آمیز خفیفی در دل آنان بیدار می‌کند. نه تنها سازمانهای رفرمیستی بلکه حتی سندیکاهای کاتولیک، سندیکاهای کارمندان دولتی که همیشه راست‌تر از سوسیالیسم رفرمیستی بودند و حتی قشرهایی از کارگران در حد این دو، با تهدید پائین آمدن سطح زندگی شان، با طبقات حاکم و دولت به مخالفت می‌پردازند. مسائل مربوط به حقوق و شرایط کار محور مرکزی مبارزه طبقه کارگر می‌باشد. اشتباه بزرگی مرتکب خواهیم شد اگر این جنبش وسیع توده‌ای را کنار بگذاریم، به این بهانه شبه انقلابی که تنها مسئله اش پول بیشتر است. این بی‌اعتنایی آنارشئیستی نسبت به احتیاجات ابتدائی توده‌های کارگری، یک محتوای ارتجاعی را زیر پوشش انقلابی پنهان می‌کند. آن کسی که در جریان مبارزه همدوش توده نباشد انقلابی نیست. آنچه دقیقاً مشخصه عصر ماست این است که مبارزه برای حفظ وضعیت گذشته از تنگ نظری چهارچوب سندیکائی فراتر می‌رود، زیرا در مقابل کارگران، کارفرمایان متشکل و دولت بورژوا قرار گرفته است.

فقط آن کس شایسته عنوان انقلابی است که در پراتیک مبارزه روزمره، توده‌ها را به سطح آگاهی کمونیستی ارتقاء دهد. در نتیجه، همین تلاشهای کاهش دستمزد و بدتر کردن شرایط کار است که باید در مرکز توجه سندیکاهای انقلابی قرار بگیرد. ولی نباید خود را در حد خواست بازگشت به شرایط گذشته کار محدود ساخت.

این شرایط قدیمی کار، در کلیه کشورها، پائین‌تر از احتیاجات کارگران بود. نه تنها باید

از شرایط قدیمی دفاع کرد بلکه باید دائماً شرایط بهتری طلب کرد. به همین خاطر ارتقاء سطح زندگی توده های کارگری باید یکی از وظایف عملی فوری باشد. در زمان جنگ ، طبقه کارگر بسیار ضعیف شد. درصد بیماریها در کلیه کشورهای رشد کرد ؛ مرگ و میر کودکان به نحو قابل توجهی افزایش یافت. اثرات جنگ ، تا چند سال دیگر باز هم محسوس خواهد بود به همین جهت باید سطح زندگی توده های کارگری را بالا برد و به هیچ قیمتی به نزول آن ، که تقریباً در کلیه کشورهای شاهدیم ، تن در نداد.

کارفرمایان و ایدئولوگهای آنان هم اکنون حقوق ها را پایین می آورند و شرایط کار را دشوارتر می سازند و رقابت روز به روز حادثر بازار جهانی و منافع صنعت و اقتصاد ملی ، که به کاهش دستمزدها و تنزل سطح زندگی محتاج است را برای این منظور بهانه می آورند. کارگران کشورهای متفق در دامی که خودشان ساخته اند گرفتار شده اند. آلمان ورشکسته ، در حال حاضر اگر تهیه کننده نیروی کار ارزان نباشد لافل تهیه کننده کالاها را ارزان است. سقوط ارزش پول و فقیرتر شدن توده های کارگران آلمان و اتریش ، برای سرمایه داران فرانسوی ، انگلیسی و آمریکایی انتقال سفارشاتشان را به آلمان بسیار سودآور می کند زیرا در آنجا از شرایط مساعدتری برخوردارند. بسیاری از آمریکایی ها در کارخانه هایشان را می بندند و سفارشاتشان را برای مؤسسات آلمانی می فرستند. برخی از مقاطعه کاران انگلیسی ، با استفاده از کاهش ارزش نیروی کار حتی ماشین آلات و همه نوع وسائل از آلمان سفارش می کنند. طبیعتاً ، قیمت های عمده توسط بازار جهانی تعیین می شود و این امر خود به روی شرایط کار تأثیر می گذارد. سندیکاهائی که سیاست خود را بر اساس رقابت قرار داده اند شدیداً در اشتباه اند. آنها شرایط کار کارگران را منوط به یک سلسله عواملی می کنند که خارج از حیطه نفوذشان است. باین ترتیب کارگران فرانسوی ، انگلیسی و آمریکایی که با بورژوازی خود در توافق بودند، اکنون قربانی « پیروزی » خود شده اند زیرا تنزل سطح زندگی کارگران آلمانی خود به خود سطح زندگی کارگران انگلیسی ، فرانسوی و آمریکایی را نیز پائین می آورد.

اختلاف فاحش دستمزدها ، در کشورهای مختلف صنعتی ، نمی تواند برای زمان طولانی دوام پیدا کند. هم سطح شدن دستمزد بر طبق میانگین دستمزدهای پائین صورت می گیرد. سرمایه در جستجوی نیروی کار ارزانتری است و چنانچه آن را در کشور خودش پیدا نکند اجناس و کالاها را به خارج سفارش می دهد و به این ترتیب ثابت می کند که تئوری میهن پرستی اقتصادی که در زمان جنگ ظهور کرد و هنوز هم تبلیغ می شود ، در حقیقت آشی است که مخصوص خلق پخته اند! طبقات حاکمه نیز ، به سهم خود ، تا آن اندازه میهن پرستند

که برایشان مزایائی داشته باشد و استفاده های معینی به دنبال داشته باشد. حتی اگر این استفاده ها به زیان منافع تولید ملی افزایش یابد ، هیچ کارفرمایی بخاطر چنین ملاحظاتی دست از کار خود برنخواهد داشت. سرمایه بین المللی است. میهن اش آن جایی است که استفاده های کلان برای به جیب زدن موجود باشد.

برای کارگران ، تمام این مسائل مربوط به رقابت در سطح بازار جهانی ، بدون آنکه از اهمیت آن کاسته شود نمی تواند نقش تعیین کننده ای در تعیین سطح زندگی شان بازی کند. کارگران انقلابی نمی توانند اساس کار خود را بر این مسئله قرار دهند که کدام یک از استئمارگران ، خودی ها یا خارجی ها بیشتر سود می برند. آنان باید همیشه از این نقطه حرکت کنند که رقابت بین سرمایه داری های ملی همیشه بوده و خواهد بود و این رقابت تنها از طریق انقلاب اجتماعی می تواند از بین برود.

پائین آوردن سطح زندگی کارگران برای امکان دادن به سرمایه داری داخلی که بتواند وجهه بهتری در بازار جهانی داشته باشد ، این است تاکتیک سرمایه داران و از این بابت توسط رهبران سندیکاهای رفرمیستی ، پشتیبانی می شوند. ارتباطی که بین سندیکاهای رفرمیستی و سرمایه داریهای داخلی وجود دارد تا آن حد فشرده است که با بروز بحران در بازار جهانی ، رهبران سندیکاهای رفرمیستی ، به ابتکار خود ، راههایی برای کاهش هزینه ها چه از طریق بالا بردن بازدهی کار و چه هر وسیله دیگری جستجو می کنند تا تداوم رقابت تأمین گردد. البته درست است که این همزبانی با بورژوازی که به آن امکان می دهد در هر زمان و در هر شرایطی درآمدهای کلانی دریافت دارد ، با اعتراضاتی در حرف بر علیه کاهش دستمزدها همراه می شود ، اما پس از این اعتراضات در حرف ، مذاکرات شروع می شود و رهبران سندیکاها به کاهش دستمزدها به ۱۰٪ ، ۱۵٪ و بیشتر رضایت می دهند. این کاهش دستمزد و این فقدان هر عنصر مبارزاتی ، خصوصیت بارز اکثر رهبران فعلی سندیکاهای رفرمیستی را تشکیل می دهد. چنانچه این تاکتیک بیش از این پیاده شود ، سازش بین بورژوازی و سندیکاها افزایش خواهد یافت و البته این امر به زیان توده های کارگری خواهد بود.

تاکنون سازش به این مفهوم بود که کارگران فقط ریزه های ناچیزی از میلیاردهائی را که به جیب کارفرمایان سرازیر می شد ، دریافت دارند. زمانیکه سودها قدری کاهش یافت ، کارفرمایان نه تنها همان ریزه هائی را که به دست کارگران می رسید از آنها گرفتند ، بلکه خواستند از آن موقع تمام بار سنگین بحران را بر روی دوشهای کارگران سوار کنند. برای مقابله با این تاکتیک ، سندیکاهای انقلابی باید توده های هر چه وسیعتری را به مبارزه بکشانند ، باید برای تمام سندیکاها ، صرف نظر

از ترکیب ارگانهای رهبری کننده آنها ، مسئله سطح زندگی را طرح نمود. باید در یک جبهه توده های وسیع کارگری و عقب مانده ترین آنها را در مبارزه عملی برای افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار متحد نمود. باید ثابت کرد که سندیکاهای انقلابی و طرفداران بین الملل سندیکاهای سرخ در این زمینه صرفاً اقتصادی و عملی ، قاطع ترین رزمندگان و پیگیرترین مدافعین منافع طبقه کارگر در مجموع هستند ؛ در هر کشوری باید دست به یک سری اقدامات برای بهبود شرایط کار زد و آنها را توده گیر ساخت ؛ باید برنامه مطالبات عملی تنظیم ساخت ، برنامه ای که تمام کارگران بتوانند به دور آن بسیج شوند و باید این برنامه را در عمل با شیوه های انقلابی پیاده نمود و رهبران کنونی سندیکاها را افشا ساخت ، رهبرانی که نه می خواهند و نه می دانند چگونه باید از ابتدائی ترین منافع ، منافع حیاتی توده های کارگران ، در یک زمینه عملی دفاع کرد.

البته ممکن است در جریان سازماندهی مقاومت در برابر دشواری شرایط کار ، سندیکاهای انقلابی شکست بخورند ، ولی این فقط یک شکست موقتی خواهد بود ، یک شکست در جریان مبارزه و نه از طریق شانه خالی کردن عامدانه. هر امتیازی که از روی تمایل به کارفرما داده شود ، هر سرپیچی از مقاومت باید به قاطعانه ترین و شدیدترین شکلی افشا گردد. ارتقاء سطح زندگی نباید در حد یک شعار ذهنی باقی بماند ، باید بر عکس یک شعار عملی و مشخص زنده ترین مبارزات باشد و فقط زمانیکه سندیکاهای انقلابی توانستند بیشترین تعداد پرولترها را در مبارزه برای ارتقاء سطح زندگی شان به مبارزه بکشانند ، فقط زمانیکه موفق شوند بر روی کارگرانی که در سندیکاهای رفرمیستی متشکل اند تأثیر گذاشته و توده رفرمیستی را از سلطه رهبران بیرون بکشند ، تنها در این صورت است که مبارزه برای بالا بردن سطح زندگی می تواند نقش بزرگی در تدارک انقلاب اجتماعی بازی کند.

تخصیصات اجتماعی ، آنچنان در کلیه کشورها خصلت آشکار و حادی به خود گرفته که نشان دادن رابطه بین ارتقاء سطح زندگی و مبارزه برای کسب قدرت زحمتکشان، به کارگران چندان دشوار نیست. یک برنامه اقتصادی مشخص که در یک اوضاع اجتماعی و سیاسی معینی تدوین شده باشد ، همین که این برنامه با شیوه های انقلابی پیاده شود ، ضرورتاً توده های وسیعی را در مبارزه بر علیه طبقات حاکم متحد می کند و کارگران را برای کسب قدرت اقتصادی و سیاسی در کشورشان آماده می سازد. از اینجا نتیجه گرفته می شود که مبارزه برای بالا بردن سطح زندگی کارگران باید یک مبداء باشد برای مبارزه پردامنه تر به منظور نابودی استثمار.